

நவம்பர் 2020 விலை ரூ.20

நடின்

கனவு மெய்ப்பட வேண்டும்

சமூகம்
கலை
இலக்கியம்
சினிமா

மாத இதழ்

அன்பிற்கும் உண்டோ
அடைக்கும் தாழ்

கடவுள் அனுப்பிய
தேவதை அம்மா

பிக்பாஸில்
நடப்பது
என்ன?

ஒரு புன்னகை
என்ன செய்யும்

அம்ரகத்தில்
கொரோனா
காலம்

மீடும்
சுமியின்
தீபாவளி

தீபாவளி கொண்டாட்டம்

Raasi Builders

ENGINEERS, CONTRACTORS & INTERIOR DECORATORS

ECR Beach House at Uthandi

Specializations

- Luxurious Residential Bungalows
- Independent exclusive mock-up flats made for massive projects
- Land mark Commercial Complex
- Also Interior work specialized in Textile Show room, IT Parks, Various Type of Medical Consultation Clinic and Residential Interiors

"Dedication and Commitment to our Clients have been the hallmark of our success."

Nalli Jewellers, T.Nagar

Nalli Fashions Silk Sarees & Jewellers at T.Nagar, Chennai

No.28, (Old No.6), 16th Avenue, Ashok Nagar, Chennai - 600 083.
Tel : 044-2474 4556, 2471 7170 Telefax : 044-2474 4556
E-Mail : raasibuilders2001@gmail.com / raasibuilder@yahoo.com

சாதனை!
சாதனை!!

**ஆசிய சாதனை புத்தக நாயகன்
கல்லிடைக்குறிச்சி
முனைவர் A. முகமது முகைதீன்**

நவம்பர் 13ம் தேதி வெள்ளிக்கிழமை அமீரக நேரம் பிற்பகல் 2மணி தொடங்கி நவம்பர் 14ம் தேதி சனிக்கிழமை அமீரக நேரம் பிற்பகல் 2 மணி வரை இணையத்தின் வாயிலாக,

24 மணிநேரமும் இடைவிடாது

24 தலைமையின் கீழ்

24 நாடுகளைச் சார்ந்த

தமிழ் இதயங்களை இணைத்து,

ஆசிய சாதனை புத்தகத்தின் (Asia book of record) பக்கங்களில் தடம் பதித்து, இடம் பிடித்த கல்லிடைக்குறிச்சி தேசிய கல்வி அறக்கட்டளை மற்றும் ஷார்ஜா MDS Events இணைந்து நடத்தி மாபெரும் சாதனைப்படைத்த சரித்திர நாயகர் சமூக ஆர்வலர் மனிதநேய விருதாளர் கின்னஸ் நாயகர் துபாய் தொழிலதிபர் கல்லிடைக்குறிச்சி முனைவர் A. முகமது முகைதீன் அவர்களைப் பாராட்டி மகிழ்கின்றோம்.

ஏற்கனவே இரண்டு முறை கின்னஸ் உலக சாதனைகளுக்கு அச்சாரமிட்டு, மூன்றாவது சாதனையை நிகழ்த்தி, தான் பிறந்த மண்ணிற்கு பெருமை சேர்த்த அன்னாரின் புகழ் நீடுவளர எல்லாம் இறைவனின் கருணை துணைச் செய்யட்டும்...

நம் இந்தியா பல்வேறு கலாச்சாரங்களும், மொழிகள் மற்றும் பண்பாடுகளையும் கொண்டுள்ளது போல் பலவிதமான பண்டிகைகளைக் கொண்டாடக்கூடிய நாடாக உள்ளது. இதில் பரவலாக அனைவராலும் கொண்டாடப்படும் பண்டிகையாக 'தீபாவளி' அமைந்துள்ளது.

இங்கு தீபாவளிப் பண்டிகை 5 நாட்கள் கொண்டாடப்படுகின்றன. பள்ளிகள் மற்றும் கல்லூரிகளுக்கு பதினைந்து நாட்கள் விடுமுறை விடப்படுகின்றன. ஒரு வாரம் கட்டாயம் விடுமுறை தினமாக இருக்கின்றன.

தீபாவளிக்கு வீட்டை சுத்தம் செய்து, புதிய வர்ணங்கள் தீட்டி, புதிய திரைச்சீலைகள் வீட்டு ஜன்னல் மற்றும் கதவுகளுக்கு அணிவிப்பார்கள். வண்ணவண்ண

தீபாவளி கொண்ட பூட்டி

புதிய தோரணங்கள், பூக்களால் அலங்காரம், பல வர்ண
கலர்பொடிகளைக் கொண்ட வண்ணவண்ண 'ரங்கோலிகள்' அதில்
ஜொலிக்கும் விதமாக அகல் விளக்குகளால் அலங்கரித்திருப்பார்.

மின் விளக்குகளால் மணிமாலை, வாயில் தோரணங்களாலும் வீடுகள் அலங்கரிக்கப்பட்டு காட்சியளிக்கும். (தமிழ்நாட்டில் நாம் பொங்கலுக்கு செய்வதுபோல் இங்கு தீபாவளிக்குச் செய்கிறார்கள்.)

முதல் நாள் பண்டிகை தன் தேரஸ் தரயோதசி அன்று மாலை நேரம் பூஜை செய்து தாயார் ஸ்ரீ இலக்ஷ்மி தேவியை வணங்குவார். அன்றைய தினம் புதிய நகை, வாகனம், வீட்டிற்கு தேவையான பொருட்களை வாங்குவார். இன்ற வாங்குவதால் லக்ஷ்மிகடாட்சம் நிறைவாக ஐதீகம். மாலையில் வீட்டிலுள்ள நகைகள், பணம், பால், நைவேத்தியமாக 'ஸ்வீட்ச்' (மோதிதூர் லட்டு) கேசரி, தயிரில் சர்க்கரை கலந்து நிவேதனம் செய்வார். மல்லிகை

மற்றும் தாமரை மலர்களால் அர்ச்சனை செய்து வழிபடுவர்.

இரண்டாவது நாள் நரகா சதுர்த்தி நரகாதூரன் கிருஷ்ணரால் கொல்லப்பட்ட தினமாக கொண்டாடுகிறார்கள். நரகா சதுர்த்தி மருவி இப்பொழுது நாக சதுர்த்தி என்றே மக்களால் சொல்லப்படுகிறது.

மூன்றாவது நாளான அன்று தான் தீபாவளிப் பண்டிகைக் கொண்டாடப்படுகிறது. அனைவரது வீட்டிலும், பலகாரம் முன்னேற்பாடுகளை செய்வார்கள். புத்தாடை அணிந்து விளக்குகளை எரியவிட்டு பட்டாசுகள் வெடித்து மகிழ்வார்கள்.

... என்ன தீபாவளி சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படும் என கூறியதுபோல்

தீபாவளி வாழ்த்துக்கள்

இல்லையே என ஆதங்கப்பட வேண்டாம். தீபாவளி அன்று இரவு 12 மணிக்கு புதிய ஆண்டு தொடங்குவதாக ஐதீகம். குஜராத்தில் 'விக்ரம் சாம்வேத்' என்ற காலண்டரின்படி அவர்களுக்கு தீபாவளிக்கு மறுநாளான 'நான்காம்' நாள் 'புதிய வருடமான' அனுஷ்டிக்கிறார்கள். தமிழர்கள் 'சித்திரையை' புத்தாண்டாக கொண்டாடுவதுபோல்.

இரவு 12 மணிக்கே குளித்துவிட்டு புத்தாடை அணிந்து, அன்று அவர்கள் அணியும் ஆடைகள் அனைத்தும் புதியதாகவே இருக்கும். இதில் காலணிகள், ஷூக்களும் அடங்கும். கோவிலுக்கு சென்று பூஜை முடித்து வருவார்கள்.

புதிய தோரணங்கள், பூக்களால் அலங்காரம், பல வர்ண கலர்பொடிகளைக் கொண்ட வண்ணவண்ண 'ரங்கோலிகள்' அதில் ஜொலிக்கும் விதமாக அகல் விளக்குகளால் அலங்கரித்திருப்பர்.

'நாதன் வர்ஷாபிணந்தன் 'சால் முபாரக்' என புத்தாண்டு வாழ்த்தை குஜராத்திலும் என பிறமொழிகாரர்களுடன் வாழ்த்துகளை பகிர்வார்கள். அன்று நண்பர்கள், உறவினர்கள் அனைவரும் எல்லோர் வீட்டிற்கு சென்று வாழ்த்து சொல்வது வழக்கம். அவர்களுக்கு மிக்சர், சேவடா, சக்ளி, சேவ், பாப்டி, மடியா மற்றும் இனிப்புகள் பரிமாறுவார்கள். அன்றைய தினம் அனைவரின் இல்லமும் விருந்தாளிகள் மற்றும் விருந்தோம்பல்களுடனும்

கழியும். மாலையில் வண்ண விளக்குகளை எரிய விட்டு 'அகல்விளக்குகளை' எரிய வைத்து பட்டாசுகளை வெடித்தும் இனிமையாக நாளை கொண்டாடுவார்கள். அக்கம்பக்கம், அண்டை வீட்டார்களுடன் இணைந்து பட்டாசு வெடிப்பது இனிமையாக இருக்கும். தமிழர்களும், இந்த மாதிரியே பண்டிகையை கொண்டாடி மகிழ்வர்.

நிறைவு நாளான ஐந்தாம் நாள் பாய் பீஜ் (அ) தூஜ் என கூறுவர். இது அக்காதம்பி, அண்ணன் (சகோதரசகோதரிகளின்) திருவிழா நாள் என கூறலாம்.

இன்று தம்பிகள் அக்கா வீட்டிற்கும், அண்ணன்கள் தங்கை வீட்டிற்கும் செல்வது உண்டு. அன்று அக்காவோ, தங்கையோ தமது தம்பிகள், அண்ணன்களுக்காக அவர்களுக்கு பிடித்த உணவை செய்து வைத்து, அவர்களுக்கு பிடித்த உணவை அவர்களுக்கு பரிமாறி உள்ளம் மகிழ்வாள். தம்பிகளும், அண்ணன்களும் சகோதரிக்கு இனிப்பு, பரிசுப்பொருள் கொடுத்து மகிழ்ச்சியாக நாளை கொண்டாடுவார்கள்.

அனைவரும் ஒன்றுகூடி மகிழ்வதே, இந்த பண்டிகைகளின் முக்கிய சிறப்புகளாகும். பஞ்சமி திதி அன்று நல்ல நேரம் பார்த்து புதிய வருடத்திற்கான புதிய கணக்கை தொடங்கி அனைத்து நிறுவனங்களும் பணிகளை தொடங்கும். இதுவே தீபாவளி சிறப்பு கொண்டாட்டங்களாகும்.

நம் வாழ்க்கையில் எதிர்ப்பாராமல் மாற்றங்கள் வரும் போது, அரவணைக்க ஆயிரம் கைகள் இருந்தாலும், நம்மைப்பற்றிக்கொள்ள ஒரு சுண்டு விரல் இருந்தால் போதும். வாழ்க்கை எப்போதும் வசந்தம் தான்.

ஒரு சிலருக்கு நாம் ப்ரதிபலன் பாராமல் செய்கின்ற விஷயங்கள், அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் மிகப்பெரிய மாற்றத்தை உண்டு பண்ணும். அந்த மகிழ்ச்சியை, அவர்களே பகிரும்போது, நமக்கும் இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சிக் கிடைக்கும். இதில் உள்ளவம் சந்தேகமில்லை.

இக்கட்டுரைக் கூட, 2009ம் வருடம் ஒரு அருமையான மனிதரின் வாழ்க்கையில் நடந்த நிகழ்வைப்பற்றியது தான்.

நானும், என் கணவர் ஸ்ரீராமும் பஹ்ரைன் நாட்டில் 10 வருடம் இருந்தோம். அவர் இண்டர்நேஷனல் கம்பெனியில் அதிகாரியாக பணிபுரிந்தார். அந்தக் கம்பெனியின் தலைமை அலுவலகம் சிங்கப்பூரில் இருந்தது. அப்பொழுது எங்கள் குடும்ப நண்பர் மற்றும் சமூக ஆர்வலர் திரு. பாடகலிங்கம் மூலமாக 55 வயது மதிக்கத் தக்க நபர் திரு. முகம்மது இஸ்மாயில் சக்காரியா அவர்கள் அறிமுகம் ஆனார். அவர் பஹ்ரைனில் 24 வருடமாக ஒரே கம்பெனியில் வேலைப் பார்த்தவர். அந்த நிறுவனம் மூடிவிட்டதால் வேலை இழந்துவிட்டார்.

இவருடைய கம்பெனிக்கு கடைநிலை ஊழியர் வேலைக்கு ஆள் தேவைப்பட்டது. சக்காரியாவின்

சுபஸ்ரீஸ்ரீராம், துபாய்

ஒரு சிலருக்கு நாம் ப்ரதிபலன் பாராமல் செய்கின்ற விஷயங்கள், அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் மிகப்பெரிய மாற்றத்தை உண்டு பண்ணும். அந்த மகிழ்ச்சியை, அவர்களே பகிரும்போது, நமக்கும் இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சிக் கிடைக்கும்.

இன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்கும் தூழ்

வேலை அனுபவம் எல்லாம் சிறப்பாக இருந்தாலும், வயதின் காரணமாக ஸ்ரீராமின் தலைமை அலுவலகம் யோசித்தார்கள். இருந்தாலும் என் கணவர் அவருடைய மேலதிகாரிக்கு சக்காரியாவைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லி, வேலையில் சேர சிறப்பு அனுமதி வாங்கிவிட்டார். அவருக்கு பயங்கர சந்தோஷம்.

சக்காரியா அவர்கள் கும்பக்கோணத்துக்கு அருகில் உள்ள ஆடுதுறையைச் சேர்ந்தவர். மிகவும் தன்மையான மனிதர். அதிர்ந்துக்கூட பேசமாட்டார். வேலையில் படு கில்லி . எங்களுக்கு அவர் குடும்ப நண்பராகவே ஆகிவிட்டார்.

நாங்கள் இந்துவாக இருந்தாலும், எங்கள் வீட்டு விசேஷத்திற்கு வந்திருக்கின்றார். எந்தப் பண்டிகை என்றாலும், அவருக்கும் எல்லா ப்ராசதமும் கொடுத்தனுப்புவேன். அன்பு மட்டுமே ப்ரதானமாக இருந்ததால், எங்களுக்குள் எப்போதும் எந்த பேதமும் இல்லை.

பஹ்ரைன் நாட்டுக்கு அருகில் செளதி அரேபிய நாடு உள்ளது. இரு நாட்டையும் இணைக்கும் கடல் பாலம் வழியாக காரில் போனால் அதிகபட்சம் அரைமணிநேரம் தான். சக்காரியாவின் மகனும் தன் கணவருடன் அங்கு தான் வசிக்கின்றார். அங்கிருந்து மெக்கா, மெதினா போகலாம். குறிப்பாக முஸ்லிம் மக்களுக்கு இந்த வழி ரொம்ப சுலபமாக இருக்கும். அதே இது இந்தியாவில் இருந்து போனால், கொஞ்சம் கூடுதல் முயற்சி எடுக்கணும். சில சிரமங்களும் இருக்கும்.

ஒரு முறை இவருடைய மனைவி, மூன்று மாசு விசிட் விசாவில் பஹ்ரைனுக்கு வந்திருந்தார். நாட்களும் ஓடிக்கொண்டே இருந்தது. அவர் மனைவி ஒரு தாய் அல்லவா, அதனால் அவருக்குத் தன் பெண்ணைப் பார்க்கணும். அதே சமயத்தில் மெக்கா, மெதினா சென்று ஹஜ் கடமைகளை முடிக்கணும் என்ற எண்ணம் மேலோங்கி இருந்தது. இதில் ஒரு சிக்கலும் இருந்தது. அதாவது விசிட் விசாவில் யார் வந்தாலும், மூன்று மாதமோ அல்லது முடிந்த பின்னோ

நாட்டைவிட்டு வெளி ஏறிவிட்டால் மீண்டும் உள்ளே வரமுடியாது. அப்படி வரணும் என்றால் மீண்டும் விசிட் விசா எடுக்கணும். இந்த சட்டம் பொதுவாக எல்லா நாட்டுக்கும் பொருந்தும்.

சக்காரியா அவர்கள், ஸ்ரீராமிடம் தன் கோரிக்கையை வைத்துள்ளார். இவர் மனிதவள மேம்பாட்டுத் துறை என்பதால், எல்லா சட்டத்திட்டங்களும் அத்துப்படி. இருந்தாலும் இவர் தன் கம்பெனியில் விவரத்தைச் சொல்லி ஏதாவது சிறப்பு அனுமதி கிடைக்குமா என்று கேட்டுள்ளார்.

பேமலி விசா என்றால் நாங்கள் அனுமதி அளிப்போம். விசிட் விசா என்பதால், கம்பெனி பொறுப்பேற்காது. ஸ்ரீராம் மீண்டும் ஒரு முறை அவர்களிடம் அனுமதி கேட்ட போது, ஓகே கம்பெனி லெட்டர் மட்டும் தரும். ஆனால் இது சம்பந்தமாக அவர் மனைவிக்கு ஏதாவது அசம்பாவிதம் நடந்தால் நீ தான் பொறுப்பு என்று ஸ்ரீராமிடம் சொல்லிவிட்டார்கள். இவரும் நான் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்கின்றேன் என்று கூறிவிட்டார்.

இந்த விஷயத்தைக் கேள்விப்பட்டவுடன் சக்காரியா அவர்கள், சார் உங்களை ரொம்ப சிரமப்படுத்திட்டேன் என்று சொல்லியிருக்கார். அதற்கு ஸ்ரீராம், எங்களுக்கு காசி, ராமேஸ்வரம் மாதிரி உங்களுக்கு மெக்கா, மெதினா. கடவுள் கருணையானவர். கரடுமுரடானவர் அல்ல. நீங்கள் இருவரும் அல்லாவைப் பார்க்கப்

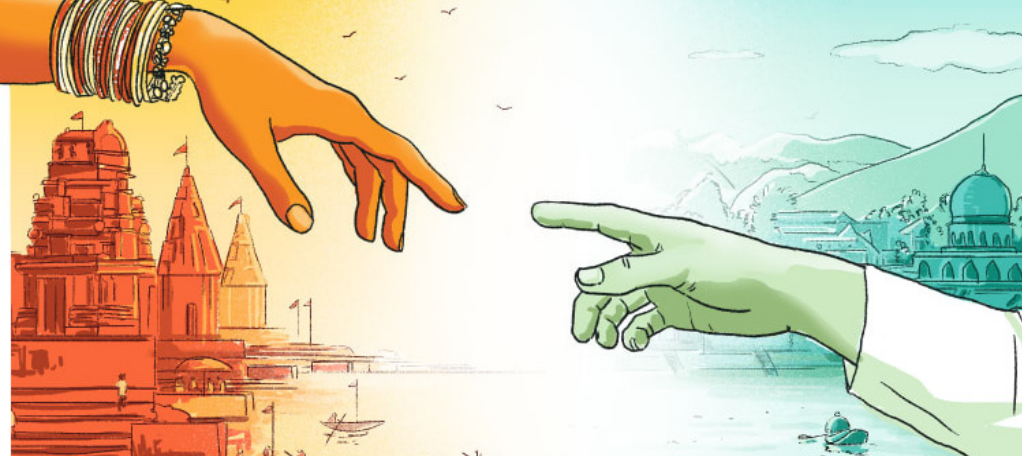

“

எங்களுக்கு காசி,
ராமேஸ்வரம் மாதிரி
உங்களுக்கு மெக்கா,
மெதினா.

”

போற்றிக். தைரியமா போய்ட்டுவாங்க. எங்களுக்காகவும் ப்ரார்த்தனை செய்யுங்க என்று சொன்னாராம்.

நல்லபடியாக கணவனும், மனைவியும் தரிசனம் செய்துவிட்டு மீண்டும் பஹரைன் நாட்டுக்கு வந்துவிட்டு அவர் மனைவி இந்தியா சென்றுவிட்டார்.

கடைசியாக ஒரு விஷயத்தைச் சொல்கின்றேன். நாங்கள் பொதுவாக பண்டிகை தினத்தில், நம்ம ஊரில் உள்ளவங்ககிட்ட பேசிட்டு ஆசிர்வாதம் வாங்கிப்போம். இந்த 2020 வருடமும் தமிழ்புத்தாண்டு அன்று எல்லாரிடமும் பேசினோம்.

கடைசியில் இவருடன் வேலைப் பார்த்த வயதில் மூத்தவரான திரு. முகம்மது இஸ்மாயில் சக்காரியாவுடன் பேசினோம். அப்பொழுது அவர் வாழ்க்கையில் ஸ்ரீராம் எப்பேர்ப்பட்ட உதவியைச் செய்தார் என்று எங்களிடம் பகிர்ந்தார். ஆனால் உண்மையிலேயே ஸ்ரீராமுக்கு அந்த நிகழ்வைப்பற்றி ஒரு விஷயமும் ஞாபகத்தில் இல்லை.

அவர் போனை வைப்பதற்கு முன் என்னிடம் பேசினார். சுபஸ்ரீ மேடம், சார் செஞ்சு உதவியை இந்த உயிர் உள்ளவரை

மறக்கமுடியாது. எப்போதும் நீங்க நல்லா இருக்கணும்னு தொழுகையின் போது ப்ரார்த்தனை செய்வேன்.. உங்களுக்கு ஏதாவது செய்யணும்னு மனசில நினைப்பேன். எனக்கும் இந்துமத நண்பர்கள் நிறைய உண்டு. அவர்கள் யாராவது கோவிலுக்கு காணிக்கைக் கேட்பாங்க. உங்க ராசி, நட்சத்திரம் தெரியாது. எனவே அவங்ககிட்ட உங்க இருவர் பெயரையும் சொல்லி என்னால் முடிந்த காணிக்கையைக் கொடுத்து அவங்க எப்போதும் நல்லா இருக்கணும்னு சாமிக்கிட்ட வேண்டிக்கோங்க என்று சொல்லுவேன். இன்று வரை அவரின் ப்ரார்த்தனை தொடர்க்கின்றது என்று சொன்னார். எனக்கு பேச்சே வரவில்லை. மனசு ரொம்ப நெகிழ்ந்துவிட்டது.

அரசியல் ஆதாயங்களுக்காக எத்தனையோ கருத்து வேறுபாடு வரலாம். ஆனால் இன்னமும் எத்தனையோ மனிதர்கள் ஜாதி, மதம், மொழியால் வேறுபட்டு எங்களைப் போல, இன்னும் எத்தனையோ மனிதர்கள் ஒத்துமையுடன் தான் வாழ்ந்துக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள்.

ஆம் இறைவன் கொடுக்க நினைப்பதை மனிதன் தடுக்க முடியாது.

வாழ்க வளமுடன்.

அம்ரகம்

அமீரக தமிழகம்

அபுதாபி, ஐக்கிய அரபு அமீரகம்

முகப்பு:

ஐக்கிய அரபு அமீரகத்தில், 'அமீரக தமிழகம்' என்ற குழு எரிசக்தி, தகவல் தொழில்நுட்பம், உடல்நலம், நுகர்வோர்பொருட்கள்மற்றும் சேவைகள் போன்ற பல்வேறு துறைகளில் சேவை செய்யும் ஒருமித்தஎண்ணம் கொண்ட நபர்களால் உருவாக்கப்பட்டதாகும். பெயருக்கேற்றாற்போல் இந்தகுழு, அமீரகத்தை தங்களது இரண்டாவது தாய்வீடு இந்தியாபோல், புலம்பெயர்ந்த தமிழ் சொந்தங்களை இணைத்து குழுவாக கொண்டு உள்ளது.

இந்தகுழு 2016 நவம்பரில் டாக்டர்.ரவிச்சந்திரன் மற்றும் திரு.அன்பரசுவின் நிர்வாகத்தின் கீழ் புலனத்தில் தொடங்கப்பட்டு, அதன் பின்னர் உறுப்பினர்களை சீராக சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறது.

அமீரகத்தமிழகம் இன்று ஐந்து குழுக்களில் 1200க்கும் மேற்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளது. வளர்ந்து வரும் உறுப்பினர் எண்ணிக்கைகளை கருத்தில் கொண்டு, நமது குழும உறுப்பினர்கள் அனைவரையும் ஒரே தளத்தின் கீழ் கொண்டு வரும் முயற்சியாக புலனம் செயலியில் இருந்து டெலிகிராம் தளத்திற்கு மாற்ற முடிவெடுத்துள்ளோம், ஏனெனில் ஐந்து குழுக்களை கண்காணிக்கும் மற்றும் நிர்வகிக்கும் வேலைப் பளுவை குறைக்கிறது.

நோக்கம்:

தமிழ் சமூகத்தினருக்கும் அவர்தம் சுற்றியுள்ள அனைவரின்நல்வாழ்வு, ஆரோக்கியத்திற்கும் உறுதுணையாக இருப்பதே 'அமீரகத்தமிழகம்' குழுவின் நோக்கம்.

'அமீரக தமிழகம்' என்பது ஒருவருக்கொருவர் தங்களை அடையாளப் படுத்திக்கொண்டு அவர்களின் திறமைகள், எண்ணங்கள், அனுபவங்கள் மற்றும் நிபுணத்துவம் ஆகியவற்றை தமிழ் சமூகத்தின் நலனுக்காக பகிர்ந்து கொள்ளக்கூடிய ஒரு குழுவாகும்.

அமீரக மண்ணில் தமிழ் சமூகத்தின் இளைய தலைமுறையின் திறமைகளை வெளிப்படுத்தும் வகையில் ஒன்று கூடல், கலாச்சார நிகழ்ச்சிகள், விளையாட்டு போட்டிகள்மற்றும் தமிழர் பண்டிகைகளை ஒன்று கூடி கொண்டாடும் நிகழ்ச்சிகளையும் காணொளியாக பகிர்ந்து கொள்வதற்கும் இந்த வலையொளி பக்கம் உறுதுணை புரியும்.

அநீதியில் ஒரு ரயில் வந்தது...

மேத்யூ பேலே

நேஷனல் ஜியாக்ரபிக் புகைப் படக்காரர். துருக்கியின் ஏஜியான் கடலோரத்தில் உள்ளடங்கிய குக்கிராமத்தில் வாழ்கிறார்.

நேஷனல் ஜியாக்ரபிக் இதழுக்காக உலகமெல்லாம் சுற்றி 'எவல்யூசன் ஆப் டயட்' என்ற புகைப்பட்ட ஆவணத்தை உருவாக்கினார். கடந்த 15 ஆண்டுகளாக உலகப் புகழ்பெற்ற பத்திரிகைகளுக்காக புகைப்படங்களை எடுத்துவரும் பேலே, மனிதர்களின் நடமாட்டமற்ற பூட்டான் மலைகள் தொடங்கி பசிபிக் கடல்பகுதியில் உள்ள மிகக் குட்டிநாடான நவ்ரூ வரையில் கேமராவுடன் சுற்றியவர்.

புகைப்படக் கலை பற்றி பல்கலைக் கழகங்களில் விரிவுரைகள் நிகழ்த்தியவர். சைபீரியா, மங்கோலியா மற்றும் அமெரிக்கா நாடோடிகள் பற்றி நூல்களையும் மேத்யூ பேலே எழுதியுள்ளார். நியூயார்க்கில்

போட்டோகிராபி படித்த இந்த அசாத்திய கலைஞன், பாகிஸ்தானின் மலைப்பாங்கான வடக்குப் பகுதி, ஆப்கானிஸ்தான், தஜிகிஸ்தான் என பல ஆண்டுகள் தம் காதல் மனைவியுடன் பயணம் செய்து புகைப்படங்கள் எடுத்துவந்தார்.

இங்கே பார்க்கிற புகைப்படத்தில் ஒரு ரயில், இரவும் பகலும் உரசிக்கொள்ளும் அந்திப்பொழுதில் வருகிறது. அதன் லைட்டிங் பற்றி அறிவியல்பூர்வமாக பேசத் தெரியவில்லை. ஆனால் நாம் எங்கேயோ ஒரு மாலைநேரத்தில் பார்த்த ரயிலின் ஞாபகத்தை மீட்டுக்கொண்டுவருகிறது மேத்யூவின் அந்தப் புகைப்படம்.

இந்த கணத்தில் கூட மனிதர்கள் பழக்கமற்ற மலைப்பிரதேசங்களில் எங்காவது நடமாடக்கொண்டிருப்பார் மேத்யூ பேலே தன் பிரியத்துக்குரிய கேமராவுடன்.

மீடீம்

சுமியின் தீபாவளி

me : ஹாய் டா ! எல்லாரும் நலமாந்னு கேப்பாங்க, அதையே நா இப்பி கேக்கறேன் பாரு, பல தரம் விழுந்தாலும் எப்பவும் பரெஷஷா எழுந்து சிரிச்சப்படியே இருக்கியே! மேக்கப் மறைக்கும் உன் சிரிப்பை பத்தி தான் கேக்கறேன்.

Sumi : (புன்னகைத்தப்படியே) நா சூப்பரா இருக்கேன். அடிவலி ல்லாம் யாருக்குதான் இல்லை. பூக்கள் வாடறத நினச்சா..மறு நாள் பூக்குமா ? அப்படித்தான், நிச்சயம் பிறக்கும் புது நாள், அது ஏதாவது நமக்குன்னு ஸ்பெஷலை வச்சருக்கும்ன்னு நினைச்சு.. எதையும் ஆழ் மனசுக்கு கொண்டு போகாமல் விட்டால் ப்ரெஷஷா இருக்கலாம்.

மீ : சரி. திருச்சில.. மிடில் க்ளாஸ் ல பிறந்த நீ.. எப்பவாவது இத்தனை வருஷம் நாட்டை விட்டு பிரிஞ்சு இருப்போம்,இப்படி உனக்குள் ஒரு மாற்றம் வரும்ன்னு யோசிச்சிருக்கியா ? பச்சையா கேட்டா, உனக்குள் ஏதாவது இப்படி ஆகணும்ன்னு கனவு இருந்திருக்கா ?

Sumi : நிச்சயமா இல்லை. உங்களுக்குள் ஒரு ஃபாண்டஸி ஆள் தான். அப்போதைய ஜானகி, SPB, Malaysia வாசுதேவன் இவர்கள் பாட்டெல்லாம் கேட்டா.. நாமும் இந்த உணர்வுகளுக்கேற்ப ஆக்டிவ் பண்ணணும் நனு தோணிருக்கு. நாமும் அப்படி அந்தக்காட்சில இருந்தா எப்படி இருக்கும்ன்னும் யோசிச்சிருக்கேன். ஆனால் அதே ச்சே..அழிச்சுடு..இதெல்லாம் நடக்குமா நனு ஒரு கேள்வி

எழுந்து, சரி நாம இப்படி பாடும் பாடகர் ஆகணும்ன்னெல்லாம் ஆசைப்பட்டிருக்கேன். இப்பவரை ஆசையோட சரி. முயற்சிக்கலங்கறதெல்லாம் வேற விஷயம். வளர வளர அதெல்லாம் மாறிப்போய் கனவுகளற்றவளாக தான் ஆனேன். அந்நிய மண்ணில் வசிப்பேன்னோ.. மீடியால வருவேன்னோ கனவிலும் நினைச்சதில்லை. போறுமா!

e:சரி.. ரைட்டு. விடு. உனக்குள் எழுத்து வர காரணம் என்ன? எந்த விஷயம் எழுத வச்சது? காலேஜலாம் பெருசா நீ எழுதினது பேசினதெல்லாம் இல்லையே!

Sumi : அது எனக்கே தெரியல. சூரியனோட அருமை, மழக்காலத்துலதான் தெரியும்ங்கறா மாதிரி, அரேபிய மண்ணுல பேச ஆள் யாருமில்லன்னும் போதுதான் அருந்தமிழின் அருமை புரிஞ்சுது நனு சொல்லலாம். கிட்டத்தட்ட கடிதங்கள், பேனா உறவு இப்படி அனைத்தும் அற்ற நிலையில் இணையம், சமூகவலைத்தளம்.. தமிழில் எழுதலாம் என்ற வாய்ப்பு வந்தபோது, உங்களுக்குள் இந்த உணர்வு வார்த்தைகளில் வர ஆரம்பித்ததுன்னு சொல்வேன். முயற்சிசெஞ்சு,நம் எண்ணங்களுக்கு வார்த்தை வடிவங்கள் தந்து நமக்கான பாணியில் வெளியிட்டாலே சிறக்கும் என்பது என் கருத்து.

மீ : என்னவொரு லென் தி ஆன்ஸர். சரி பேசவும் செய்யற.. தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சி தயாரிப்பு, வழங்குதல் நனு இருக்கியே,உனக்கு யாரு இன்ஸ்பிரேஷன் ?

Sumi : மம், ஸ்கூல்ல டீச்சர்ஸ் எப்ப எங்க அப்பா அம்மாவைப்பார்த்தாலும் அவங்களுக்கு வற்ற ஓரே கம்பளைண்ட் "உங்க பொண்ணு ரொம்ப பேசறா க்ளாஸ்ல " அப்டிங்கறதுதான்.வாயாடி ந்னு வாங்கினபட்டம் தான் இப்ப இப்படிமாத்திருக்கான்னு தெரியல.

மீ : இன் ஸ்ப்ரேஷன் ந்னு யார் இருக்கான்னு கேட்டேன்...

Sumi : Inspiration ந்னு சொல்ற அளவுக்கு எந்த மூலைல உக்காந்து யோசிச்சாலும் தெரில. ஆனால் எதாவது செய்யணும்,செய்துட்டே இருக்கணும்ங்கற வெறி மட்டும் உள்ளாக்குள் அமைதியா ஐஸ்கீரிம் சாப்பிட்டுட்டு இருக்கும்.. அதை அப்படியே வச்சுக்கணும்..விட்டா வெளில வந்து பிரியாணி கேட்கலாம். அப்பப்ப அதுக்கு பிரியாணி தந்துடணும்

மீ : ஏம்மா...பல பீல்ட்ஸ் இருக்கும் போது கதைகள் சொல்லவும் அதிலும் ஏன் ஆன்மிகக் கதைகள் செலக்ட் செஞ்சே ? பல நீளமான கதைகள் சொல்லும் போது கஷ்டமா இருக்குமா ?

Sumi : ஆன்மிகம் பேசவும் சொல்லவும் கொஞ்சம் கூடுதலாக பிடிக்கும். கதைகள் எப்போதுமே சுவாரஸ்யமானவை. அதில் நாம் எல்லாவிதமான எமோஷன்ஸ்ம் கொண்டுவரலாம். எல்லோருக்கும் ஈஸியா போய் சேரும். அவ்வளவுதான்.நீளமான கதைகள் சொல்ல நா பார்த்த ஆசிரிய பணி தான் காரணம்.. 1 மணி நேர வகுப்புக்காக தயார் ஆகும் போது எப்படி ஆவோமோ அதே மாதிரி நிகழ்ச்சிகளுக்கும் தயார் ஆகிடறதால முடியுதுன்னு நினைக்கிறேன்.

மீ : சரி குழந்தைகளுக்கு கதை சொல்றது எப்டி..அவ்ளோ ஈஸியா ?

Sumi : எனக்கு எப்போதுமே குழந்தைகளின் உலகம் ரொம்பப்பிடிச்சது. அந்த இன்னொசெண்ட் முகம்,,ஸ்னேகமான சிரிப்பு ரொம்பப்பிடிச்சது. குழந்தைகளை வரவேற்பது அவங்களோட டைம் ஸ்பெண்ட் பன்றது பிடிச்சது.. இவ்வளவு ஏன் எதாவது ப்ரெண்ட்ஸ் கெட் டூகெதர்ன்னா.. நா பேபிசிட்டரா.. குழந்தைகளோடதான் இருப்பேன். அதனால்..அவங்களுக்கு கதை சொல்றது.. பிடிச்சருக்கு.

மீ : இவ்வளவு சொல்லங்க.. அதனால் இத கேக்கறேன், நீங்க, குழந்தைகளிடம் (சாரி சொன்னால் புரியாத குழந்தைகள்) ஏதாவது தப்பு செய்து சாரி கேட்கணும்ன்னா... எப்படி கேட்பீங்க ?

Sumi : ஹம்ம், முதல்ல சாரி நன்னு சொல்வேன், என் பிரச்சனை, தப்பு என்னன்னு பேசுவேன்..

இளமைன்னா.. அதற்கு உடல்வாகு முக்கியம், அதிகம் வெயிட் ஏறாமல் பார்த்துக்கறது ரொம்ப முக்கியம், அதை நா செய்யறேன், அடுத்தது முகம், கை கால், பராமரிப்பு, எதையும் ஸ்ட்ராங்கா மனசுக்குள் கொண்டு போகாமல் பார்த்துக்கொள்வது! அதையெல்லாம் விட அப்பா அம்மா தந்த genes, நம்மை ஹேப்பியா வச்சுக்கற பேயிலியையும் சொல்லணும்.!

ஓத்துப்பேன்..அதுவும் புரியாத குழந்தைகள் நனா..ஓர் அணைப்பு அது அன்பையும், வருத்தத்தையும் மன்னிப்பையும் சொல்லிடுமே !

மீ : எக்ஸலண்ட் ! இப்ப லஞ்ச் டேபிள் ல்ல ஒரு food, பரிமாறி சாப்பிடும்போது வாய்ல வச்சதுமே உங்க பொண்ணு நல்லாவே இல்லம்மா.. பிடிக்கலன்னு சொல்றா.. அதே சமயம் கணவர் இது சூப்பர் டேஸ்ட் நல்லாருக்கு இதே அடிக்கடி

செய் நன்னு சொல்றார்! நீங்க என்ன செய்வீங்க ?

Sumi : லைட்டா.. யோசிக்க வேண்டியவிஷயம்! ஹஸ்பெண்டக்கு பிடிக்குன்னா.. அவருக்காக அதே ஸ்டைல்லயும், எப்பல்லாம் அந்த டிஷ் பண்ணேனோ.. அவளுக்கு பிடிச்ச இன்னொண்ணும் இருக்கறா மாதிரி பார்த்துப்பேன்.. தட்ஸ் ஆல்!

மீ : பொழச்சுப்பீங்க நீங்க உண்மைய சொல்லுங்க.. எப்படி எழுத்து, வீடியோ, ஆடியோ, சமூக வலைத்தளம் நன்னு உங்களால் இப்படி இயங்க முடியுது? தைத்தை பக்கத்துல இருக்கறவங்கக்கிட்ட கடன் வாங்கிப்பீங்களோ!

Sumi : சோறு கண்ட இடம் சொர்க்கம் நன்னு வீட்ல ஒரு பழமொழி சொல்வாங்க.. கிட்டத்தட்ட அது போலதான் நானும். எதுல போனாலும் என் 200% பர்சண்ட் நன்னும் தரணும்ன்னு நினைப்பேன். (எல்லாரும் 100% சொன்னா..நாம வித்யாசமா...டபுளா சொல்வோம்) அதனால் டைம் டபக்குன்னு போயிடும். இதனால்.. நிறைய சொன்ன நேரத்தில் முடிக்க முடியாமல் இருந்திருக்கேன். அப்பறம் தான், குறிப்பிட்ட வேலையை எடுத்தால் அதை முடிச்சுட்டு அடுத்ததுக்கு போறது! ஒரு வேலை முடிச்சா ரெஸ்ட் எடுக்கறதுக்கு பதில் இன்னொரு வேலையை எடுத்து செய்யறது பழக்கமாகிடுச்சு. ஒருவேளை அதனால் அப்படி தெரியுது போல !

மீ : சரி, சோஷியல் மீடியால் வர பயப்படற பொண்ணுங்களுக்கும், அதிகமா இன்ஸ்டா..

டிக்டாகன்னு அடிமையான பெண்களுக்கும் ஓரே டிப் தரலாம்ன்னா என்ன கொடுப்பீங்க ?

Sumi : தாராளமா வரலாம், நாளை நாமே நம் பதிவை, திருப்பிப்பார்த்தால் படித்தால் முகம் சுளிக்காத அளவில் கண்ணியத்தோடு இருக்கும்படி வரலாம்.

மீ : எல்லாரும் கேக்கறத நானும் கேக்கறேன்.. அதெப்படி, இளமையா.. இன்னும் அழகா தெரியறீங்க ? டிப்ஸ் ப்ளீஸ்

Sumi : இளமைன்னா.. அதற்கு உடல்வாகு முக்கியம். அதிகம் வெயிட் ஏறாமல் பார்த்துக்கறது ரொம்ப முக்கியம். அதை நா செய்யறேன், அடுத்தது முகம், கைகால், பராமரிப்பு, எதையும் ஸ்ட்ராங்கா மனசுக்குள் கொண்டு போகாமல் பார்த்துக்கொள்வது ! அதையெல்லாம் விட அப்பா அம்மா தந்த genes, நம்மே ஹேப்பியா வச்சுக்கற பேமிலியையும் சொல்லணும்.! இன்னும் டிப்ஸ் வேணுமா ?

மீ : ஒண்ணு ஈஸியா நீங்க ஃபாலோ பண்ண அழகு குறிப்பு சொல்லுங்களேன் ?

Sumi : Fresh milk இது நல்ல க்ளென்ஸர். குளிக்க, முகம் கழுவ போகும் முன் இத முகத்தில் தடவிட்டு செய்யலாம்.

அடுத்தது கடலமாவு+ மஞ்சள் பொடி+ தக்காளி ஜூஸ்+ தேன்+ தயிர் கலந்து பேஸ்டாக்கி முகத்தில் அப்ளை செஞ்சு 15 நிமிஷத்தில் அலம்பினால் முகம் ப்ளீச்.. ப்ளீச் !

மீ : அட்டா.. நல்லா சொல்ங்க ! தீபாவளின்னா.. உங்க நினைவிலாடும் சிறுவயது ஞாபகம் என்ன ?

Sumi : வெள்ளை குட்டி குட்டியா பூ போட்ட.. ப்யூர் சில்க் ல பாவாடை சட்டை, வீட்டுக்கு எதிரில் இருந்த, சப்போட்டா மரத்தடியில் வெடித்து விளையாடிய தருணம்.. எதிர்பாராத விதமாக வெடிக்காதுன்னு நினைச்ச வெடி வெடிச்சு.. பாவாடைல பட்டு வெடிச்ச பொத்தல் விழுந்தது நினைவில் வருவாகிப்போச்சு!

உடனே அப்பா அம்மா ஓடிவந்து அதற்கு காயம் பட்ட இடங்களுக்கு மருந்திட்டு, உள்ள அழைச்சிட்டு போனாலும், அந்த பாவாடையில் பட்ட தீப்பொறி மறக்கல. அந்தப்பட்டாசெல்லாம் புது ட்ரெஸ் சந்தோஷ மெல்லாம் இப்ப நிறைய மாறிருக்குன்னு நினைக்கிறேன். குழந்தை களும் பண்டிகைகளும் கொண்டாட கொண்டாட தான் சிறப்பே! எதையும் விடாமல் கிடச்ச

gap ல்லாம், குட்டிக்குட்டி சந்தோஷ தருணங்களை கொண்டாடி தீர்த்துடுங்க! இன்னொரு வாய்ப்பு அதே போல கிடைக்குமா என்ன!!

இதான் நம்ம பாலிஸி!

மீ : நல்லா சொன்னீங்க, நல்லதை சொன்னீங்க!

Sumi : எனக்கும் இந்த பகிர்தல் ஒரு சிறப்பான அனுபவம்.. அனைவருக்கும் இனிய தீபாவளி வாழ்த்துகள்!

BIGG BOSS

தமிழ்

பிக்பாஸில்

நடப்பது என்ன?

பிக்பாஸ், இன்றைக்கு தனியார் தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்பாகி கொண்டிருக்கும் ஒரு பிரபலமான உண்மை நிகழ்ச்சி என்றாலும் இது ஏற்கனவே எழுதப்பட்ட கதை மற்றும் வசனங்களின் ஒளி பரப்பு என்பது பலரின் சந்தேக குற்றச்சாட்டும் உண்டு. 2017 ம் ஆண்டு முதல் தமிழில் ஒளிபரப்பாகும் இந்நிகழ்ச்சி, நெதர்லாந்து தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்பப்பட்ட போது பெரும் சர்ச்சைக்குள்ளான பிக் பிரதர் நிகழ்ச்சியின் மாதிரி வடிவம். இந்தியில் சல்மான்கான் நடத்தினார். தமிழில் நடிகர் கமல்ஹாசன் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார். தற்போது 4வது பருவத்தில் ஒளிபரப்பாகிக்கொண்டிருக்கும் இந்திகழ்ச்சியின் முதல் பருவம் பெரிதும் பேசப்பட்ட ஒன்று. இது குறித்து நாம் சிலரை கருத்து கேட்டோம். என்ன கூறினர் ? இதோ.....

சுதா மாதவன்

நாட்டில் எவ்வளவோ விஷயம் போய் கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக COVID 19. மிகப்பெரிய கவலை, உலக அளவில். எப்ப சரியாகும். கல்வி, பொருளாதாரம், தொழிற்சாலை, மருத்துவமனை இதெல்லாம் நிலைமை எப்போ சீராகும் அப்படின்னு பல நினைப்புகள், எல்லார்கிட்டயும் ஓடிக்கிட்டிருக்கும் போது இந்த பிக் பாஸ் நிகழ்ச்சி, இதை பற்றி சொல்ல எதுவும் இல்லை.

ஒரு உடை கட்டுப்பாடு இல்லை. பழகர விதம் சரியில்லை. ஒரே சண்டை, கூச்சல். பாராட்டுகளைக் கூட “ஓ” வென்று அழுது காண்பிப்பது. நம் வீட்டில் பெற்றோர்கள், தாத்தா, பாட்டி சொல்லித் கொடுக்காததையா இந்த பிக் பாஸ், குழந்தைகளுக்கு, இளைஞர், இளைஞிகளுக்கு சொல்லி தரப்போறாங்க. மொத்தத்துல ஷணீஃமீயீ.

அதுவும், சனிக்கிழமை, ஞாயிற்று கிழமை உலகநாயகன் வந்து, இந்த சண்டையெல்லாம் தீர்த்து வைத்து, சரி பண்ணனுமா? அது வரைக்கும் நாம்பளும், இந்த அஞ்சு நாடும், இதை waste பண்ணி பார்த்துகிட்டே இருக்கணுமா? So, என்னை பொறுத்தவரைக்கும் இந்த நேரத்துல, ஏதாவது பயனுள்ளதா பண்ணலாம்

K. ஸ்ரீனிவாசன்

வீட்டுல எல்லாம் பார்க்கறாங்க. நான் பார்சுறதில்லை. Interest இல்லை. முதல் முறை போடும் போதே தெரியும், CONCEPT SUPER. என்று கூறியவர் ஏற்கனவே எழுதி வைத்திருக்கிறதை தருகிறேன் என்றார். பாருங்க அவரோட NOTES.

என்ன சொல்ல வராருன்னு புரியலையா? என்னன்னா...

முதல் முறையே எனக்கு தெரியும் இது SUPER CONCEPT A. எப்படின்னா, உலகத்துல செய்யறது எல்லாம், மேல இருந்து ஆண்டவன் பார்த்துக்கிட்டிருக்கான். சரியா? அது தான் 32 CAMARA. நாம எதை செய்யறதா இருந்தாலுமே, ஒரு நிமிஷம் சிந்திக்கணும், மேல இருந்து நம்பள ஒருத்தன் பார்த்துக்கிட்டிருக்கானு. அந்த நினைப்பு நமக்கு வந்துட்டுனாலே நாம் தப்பு செய்ய மாட்டோம். ஒவ்வொரு நிமிசமும், நாம என்ன பண்ணுறோம்னா, நம்மை சுத்தி நடக்கும் நிகழ்வுகளை, நம்ம சுய விழிப்புடன் பாக்க நாம மறந்து விடுகிறோம்.

ஆனா நடத்துற விதம் வந்து, மக்களுக்காக TRP ஏத்தறதுக்காக, எதையோ கொண்டு போய்கிட்டிருக்காங்க. இதுல ஆண்டவன் நினைக்கிற மாதிரி, எவன் எவனெல்லாம் வாழுறானோ, வெளி

உலகம்ங்கறது இந்த உலகம் அவங்க வெளியே வந்து நல்ல இருக்காங்க. EXAMPLE, ஓவியா வெளிய வந்து FAMOUS ஆனாரா ? அவங்க உண்மையா இருந்தாங்க. உண்மையா இருக்கறவங்கள் ஆண்டவன் பெரிய ஆளா ஆக்கிடுவான்.

32 CAMERகிங்கறது ஆண்டவன். அப்படி இல்லனா, நாம்ப என்னதான் பண்ணினாலும், நம்ப SUCCESS கூட FAILIURE ஆகும். மேல இருக்கற பிரபஞ்ச சக்தி, அது தான் CAMERA. இலட்சக்கணக்கான CAMERA நம்பள பார்த்துக்கிட்டிருக்குது. சந்து, பொந்து எல்லாம் CAMERA பிரபஞ்ச சக்தி நம்பள பார்த்துக்கிட்டிருக்குங்கற நினைப்பு நமக்கு இருந்தால், நாம எந்த தப்பும் செய்ய மாட்டோம். இது தான் CONCEPT.

முதல் முறை தான் பார்த்தேன். அப்புறம் அதை காசா ஆக்கிட்டாங்க. நாம நல்லது செய்தால் பிழைக்கலாம். தவறு செய்தால் அதற்கான தண்டனையை அவன் கொடுத்து விடுவான். அங்க TASK வைக்கறாங்களே, அது தான், ஆண்டவன் இப்ப நம்மளுக்கு, கொடுத்திருக்கிற விளையாட்டு. இப்ப என்னென்ன செய்யறோமோ, எல்லாம் விளையாட்டு தான். இப்ப நம்ப கஷ்டப்படுறோமே, அது தான் TASK. ஒரு லட்ச ரூபா கடன் வந்தா, அதுவும் அவன் விளையாட்டு தான். சரியாய் முடிச்சா அவன் பரிசு கொடுப்பான். இவங்க வைக்கற ஜிகிஷிரிம் இதுதான். மக்களும் பார்க்கறாங்க. விளையாடணும். சரியாய் விளையாடணும். அதாவது நம்பள சுத்தி இருக்கறவங்க. சரியாய் விளையாடலெனா தண்டனை. அதுதான். VOTE.

K. நித்யா

மனிதர்களோட உணர்வுகள், எப்பப்போ, எப்படி, எப்படி மாறும்னு காட்டுறாங்க. CAMERA முன்னாடி, நம்பள மத்தவங்க பார்க்கறாங்கன்னா எப்படி இருக்காங்க, பார்க்கலெனா எப்படி இருக்காங்கனு காட்டக்கூடியது தான் இந்த PROGRAMME. ஓவ்வொருத்தரோட உண்மையான குணமும் என்னனு, நமக்கே தெரியாது இல்லையா ? கோபக்காரரா இருக்கலாம், அன்பா இருக்கலாம், வேற ஏதாவது உணர்வில் இருக்கலாம்.

குறிப்பிட்ட தூழ்நிலை வரும்போது தான், அது வெளியில் வரும். பிரச்சினையிலும் வெளிவரலாம். மகிழ்ச்சியிலும் வரலாம். இவங்க எல்லாம் பாடுவாங்களன்னு நமக்கு தெரியாது. திடீர்னு நல்ல ஆடுவாங்க, பாடுவாங்க. திறமை வெளி வரும். CAMARA இருக்குன்னுகூட பார்க்காம பொதபொதன்னு அழுவுறாங்க. தானா

வெளிய வரது. சத்தம் போடுறது, கெட்ட வார்த்தை பேசறதுன்னு, எல்லாமே இருக்குது

இதுல. கொஞ்சம் SCRIPT. கொஞ்சம் ORIGINAL. எப்படியும் இவங்களுக்கு தெரியும் இது Gameனு. தெரிஞ்சு அவங்க character மறைச்சு, வேற மாதிரி கட்டிக்கறாங்க. அதை சரியாய் 100 நாள் maintain பண்ணுறாங்களா, முடியுதாங்கறது தான் talaent.

திறமையான ஆளா இருந்தாலும் சரியா, taskனு ஒன்னு குடுப்பாங்க. அது என்ன பண்ணணுமோ அதை பண்ணி வைச்சிடும். நல்ல இருக்கு. புறணி பேசுவதை வெளியில் இல்லாமல், அவர்களுக்குள்ளயே பேசறது தான் பிக் பாஸ்.

பிடிச்சிருக்கு. இந்த CHARACTER நம்ப வீட்டுல உள்ளவங்களோட, COMPARE பண்ணி பார்ப்பாங்க. GASIF THAN INTEREST. இந்த நம்ப வீட்டுல உள்ளவங்களோட, பண்ணி பார்ப்பாங்க. நம்ப ஆளுங்க இப்படித்தான்.

K. சந்தோஷ்குமார்

தமிழ் நாட்டுல இருக்கறவங்களோட, எல்லோருடைய மனதையும் மாற்றி விட்டது. இரண்டாவது, SHOW எப்ப வரும், எப்ப வரும்னு எல்லாரும் காத்துகிட்டிருக்காங்க.

அவங்க விளம்பரம் போட்டு சம்பாதிக்க, மக்கள் மனதை மாத்துறாங்க. அது ஒரு மோசமான SHOW. அது எனக்கு சுத்தமா பிடிக்காது. ஆனாலும் வேற வழி இல்ல. வீட்டுல அதான் ஓடுது. T.V. உடைச்சிடலாமணு தோணும். VIJAY T.V. இருக்கக்கூடாது.

ஜெயிச்சா 50 இலட்சம் கொடுக்கறாங்க . அதுக்காக எல்லாத்தையும் பொருத்துக்கறாங்க. பணம் சம்பாதிக்கறதுக்காகவும், பிரபலமாகவும் என்ன பேசினாலும் கேட்டுக்கறாங்க. அதுல ஒரு விளம்பரம் வருது.

VIJAY MUSIC இருக்கு. அதை பாருங்க. இதுல விட்டுப்போனதெல்லாம் LIVA காட்டுறதா சொல்லுறாங்க. ஆனா பொய். அப்படி ஒரு CHANNEலிலே ஆரம்பிக்கல. எதுக்கு அந்த பொய்.

BIGBOSS வருதுன்னா புள்ளைங்க எல்லாம், ரெடியா இருக்காங்க, SNACKS எல்லாம் எடுத்து வைத்துக்கொண்டு சினிமா தியேட்டர் போற மாதிரி. அது மட்டுமில்ல. YOU TUBEஓ PROMO பாக்குறாங்க. அடுத்து என்ன வர போகுதுனு. DIVERT பண்ணுது எல்லாரையும்.

BIGG BOSS

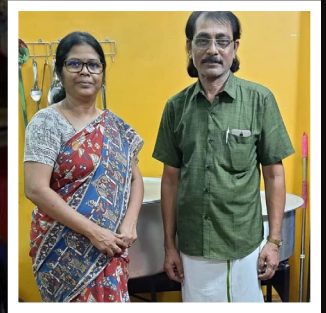

S. முருகேசன்

எல்லாரும் உள்ள வராங்க, ஒரு, ஒரு ஆளா eliminate பண்ணி, அவங்களுக்கு பரிசுன்னு கொடுக்கறாங்க. அப்ப வந்து ஒரு target நோக்கி பழகுறாங்க. அப்ப, அந்த இடத்துல வியாபாரம் தான் இருக்குமே தவிர, ஒரு இயற்கையான நட்பு இருக்காது. இல்லையா? எனக்கு என்ன யோசனையா, ஒரு ஆள் பிக் பாஸ் வீட்டுக்குள்ள இருக்காங்க, அடுத்து இரண்டு பேர். இப்படி ஒரு ஒரு ஆளா வராங்க. இல்லனா எல்லாரையும் தனி தனியா இருக்க சொல்லிட்டு, ஒரு தடவை ஒண்ணா கொண்டு வந்து, மறுபடி தனியா வெச்சி, மறுபடி ஒரே இடத்துல விட்டா எப்படி இருக்கும். சந்தோசம், துக்கம் எல்லாமே இருக்கு. நம்ம cinemaவ விட இந்த பிக் பாஸ் பரவா இல்லைனு தான் தோணுது. ஏன்னா, சினிமால ஒரு கத்திய எடுத்து சரசரன்னு குத்துவாரு. அப்படியே நாலு பேர் காண போய்டுவாங்க. அதை விட இந்த பிக் பாஸ் பரவா இல்லைனு தான் தோணுது. ஒரு கும்பலா இருக்காங்கன்னா, அதோட அருமை பெருமையெல்லாம் தெரியறதில்லை. தனியா இருக்கும் போது, அவங்களுக்கு அந்த அருமை பெருமை எல்லாம் தெரியுது. நாம இந்த தப்பெல்லாம் செய்திருக்கவேண்டாமோ என்று. தன்னை செதுக்கிக்கக்க கூடிய இடமா கூட, இது இருக்கறதா நினைக்கிறேன். பொங்கி பொங்கி அழுவறாங்க. தப்ப உணர்ந்து தான் அழறாங்க. ஒரு ஆள் எப்பவுமே நடிச்சுட்டே இருக்க முடியாது. நடிச்ச, நடிச்ச நடிப்பே மறந்துடறாங்க. தன்னை தானே பரிசோதித்து கொள்ளும் கூடமனு சொல்லலாம். அவன் இப்படி சொன்னான், இவன் இப்படி சொன்னான்ங்கறது எல்லா officeலயும் நடக்கும். புறம்கூறுதல் மனித இயல்புங்கறது ஏத்துக்க மாட்டாங்க. அது தான் உண்மை.

குவைத்
பாய் கடை
பிரியாணி, கருசு, சுண்டல்

தாய்நாடு திரும்பி 300நாட்களை நெருங்கிவிட்டது. கொரானாவால் என்னைப்போல் பலரும் திரும்பிப் போக மனமில்லாமல் தமிழ்நாட்டிலேயே தங்கிவிட நேர்ந்துள்ளது. பலர் வேலை இழந்து வெறுங்கையுடன் வந்துள்ளனர்.

வடிவேலு போட்ட சைனா சில்க் ஜிப்பா மாதிரி வெளிநாட்டு வாழ்க்கையின் சொகுசு கழட்ட மனமில்லாமல் ஓட்டிக் கொண்டுள்ளது. ஆனாலும் பார்த்திபன் சார் மாதிரி பொருளாதார நெருக்கடி துரத்திக் கொண்டுதான் உள்ளது.

இந்த நிலையில் சென்னையில் தனக்குத் தெரிந்த சமையல் கலையைத் தொழிலாக்கி கடை முதலாளியாகியுள்ளார் அன்பு நண்பர் டெல்டா சிராஜ்.

அவருடைய குவைத் பாய் பிரியாணி கடை லாபகரமாக நடக்க வாழ்த்துக்கள்.

வேலை இழந்து விட்டோம் என்ன செய்வது என்று குழம்பாமல் சரியான நேரத்தில் கிடைக்கும் வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி முன்னேறுங்கள் தாயகம் திரும்பிய நண்பர்களே!

அசத்தும்
பாய் கடை பிரியாணி

ஒரு மனிதனும்... உலகமும்...

இன்று (16.01.2020) விடிகாலை அலைபேசியில் துபாயிலிருந்து கவிஞர் காரைக்குடி பாத்திமா குறுஞ்செய்தி அனுப்பி இருந்தார் :

“தம்பி, நம் அப்துல் கதீம் அண்ணன் இறந்து விட்டார். செய்தியை அவரது மகன் முகநூலில் பதிவிட்டுள்ளார், பாருங்க” அதிர்ச்சியோடு முகநூலைப் பார்த்தேன். கண்கள் ஈரமானது.

அதேநேரம் விமானத்தின் வேகத்தோடு நினைவுகள் துபாய் நோக்கிப் பறந்தன.

துபாயில் வசித்த காலங்களில் அப்துல் கதீம் அண்ணன் என் மீது நேசத்தை பொழிபவராக இருந்தார். பாலவன தேசத்தில் அவரை சந்தித்து பேசும் நேரங்கள் மழைக்காலம்போல் மனதை குளிர்விக்கும்.

துபாய்க்கு வைரமுத்து, கவிக்கோ, மேத்தா, லேனா தமிழ்வாணன் போன்ற இலக்கியவாதிகள் வரும்போது கதீம் அண்ணன் வீட்டில்தான் தங்குவார்கள்.

அந்த மலரும் நினைவுகளை கதீம் அண்ணன் மலர்ச்சியோடு பகிர்ந்து கொள்ளும்போது கேட்டுக் கொண்டே இருக்கலாம். அப்படி அவர் பகிர்ந்த சில நினைவுகளை எனது நூல்களிலும் பதிவு செய்துள்ளேன்.

என்னுடைய எந்த நூல் முயற்சி என்றாலும் அவரிடம் ஆலோசனை கேட்பேன். அக்கறையோடும் அன்போடும் வழிகாட்டுவார். என் நூல் அச்சுக்குப் போவதற்குமுன், அவரது பார்வைக்கு நூலின் றிஞ்சிதி கோப்பு அனுப்புவேன். அப்போது அவர் அமெரிக்காவில் பிள்ளைகள் வீட்டில்

இருந்தாலும்கூட, ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் அந்த இரவிலும் நூலினை ஆர்வத்தோடு படித்து திருத்தங்களை சுட்டிக்காட்டுவார். எப்போதும் அவரிடத்தில் ஒரு பணிவு இருக்கும். குரலில் கனிவு இருக்கும்.

அமீரகத் தமிழ் கவிஞர் பேரவை, அமீரகத் தமிழ் மன்றம் இன்னும் சில தமிழ் அமைப்புக்களிலும் தலைவராக இருந்து துபாயில் தமிழை வளர்த்தார்.

கதீம் அண்ணனிடம் எனக்குப் பிடித்ததே அவரது கள்ளம் கபடம் இல்லாத புன்னகை, குற்றால அருவியாய் கொட்டும் அவரது தமிழ்ப் பேச்சு.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் அவரிடம் நான் வியந்துபோவது யாரைப் பற்றியும் குறை சொல்லவே மாட்டார். எல்லோரிடமும் உள்ள நல்ல குணங்களைப் பற்றி மட்டுமே பேசுவார்.

துபாயில் பணி ஓய்வு பெற்று இப்போது சொந்த ஊரான தஞ்சையில் வசித்து வந்தார். அவரது வீட்டு முகவரியை அவரது நண்பர் பாருக் மற்றும் பேராசிரியர் சாகுல் அமீது ஆகியோர்களிடம் கேட்டு தெரிந்து கொண்டு, தஞ்சை ராஜப்பா நகரில் உள்ள அவரது வீட்டிற்கு சென்றேன்.

துபாயிலிருந்து ஓவ்வொருமுறை நான் விடுமுறையில் திருச்சி வரும் போது அலைபேசியில் அவரிடம் பேசும்போதெல்லாம் “வாங்களேன் சையது, நம்ம வீட்டுக்கு” என்று அழைப்பார்.

துபாயில் வசித்த, விடுமுறையில் தமிழகம் வந்திருந்த பலரின் முகங்கள் தெரிந்தன.

அவரது வீட்டிற்குள் நுழைந்தேன்.

வீட்டிற்குள் பூங்காவைப் போல் ரசனையோடு செடிகொடிகள் வளர்த்திருந்தார். எப்போதும் அவர் மனதில் தேவையற்றவைகளை வைத்திருப்பதில்லை. மனதை பூந்தோட்டமாகவே வைத்திருந்தார்.

**வீட்டிற்குள் பூங்காவைப் போல்
ரசனையோடு செடிகொடிகள்
வளர்த்திருந்தார். எப்போதும் அவர்
மனதில் தேவையற்றவைகளை
வைத்திருப்பதில்லை. மனதை
பூந்தோட்டமாகவே வைத்திருந்தார்.**

அங்கே நிறைய செடிகள் இருந்தன. அவைகளில் பூத்திருந்த மஞ்சள், சிவப்பு, ரோஸ் நிற பூக்கள் தன் எஜமான் இறந்த கவலையில் அவைகள் வாடி இருப்பதைப்போல் எனக்குத் தோன்றியது.

வாசல் தாண்டி வீட்டிற்குள் சென்றேன். எப்போதும் புன்னகையோடு அவர் முகத்தைப் பார்த்திருக்கிறேன். இப்போது அவர் அசந்து தூங்குதுபோல படுத்திருந்தார். அதே அமைதி. இருபுறமும் அவர் பிரிவை தாங்க முடியாத கவலையில் உறவினர்கள்.

அவர் முகத்தைப் பார்த்துவிட்டு, நானும் கவலையில் மனம் கனத்து வெளியில் வந்து வாசலில் சேரில் உட்கார்ந்திருந்தவர்களுக்குப் பின்னால் கடைசியில் உட்காருகிறேன்.

முன்னால் உட்கார்ந்திருந்தவர்கள் பேசிக் கொள்ளவது காதில் கேட்டது :

“ரொம்ப நல்ல மனுஷனப்பா கதீம்”

“அவரு கோவப்பட்டு நான் பார்த்ததே இல்லை”

“நான் கஷ்டப்பட்டப்ப எனக்கு உதவி செஞ்சிருக்காரு”

இப்படி அவரைப் பற்றி வந்திருந்தவர்கள் எல்லாருமே நல்லவிதமாய் சொல்லிக்

கொண்டிருந்தார்கள். எனக்கு ஒன்று புரிந்தது, கதீம் அண்ணா இருந்தவரை மற்றவர்களின் நற்குணங்களைப் பற்றியே பேசினார். இப்போது அவர் இறந்தபிறகு மற்றவர்களும் அவரின் நற்குணங்களையே பேசிக் கொண்டிருந்தனர்.

கதீம் அண்ணன் ஆசையாய் வளர்த்த பூச்செடிகளைப் பார்த்தேன். மஞ்சள், சிவப்பு, ரோஸ் நிற பூக்கள் மலர்ச்சியாய் தெரிந்தது. எனக்கென்னவோ அது கதீம் அண்ணா புன்னகைப்பதுபோல் இருந்தது.

இப்போது அந்த பூக்களின்மீது கருப்பு வண்ணத்துப்பூச்சிகள் சிறகடித்து பறந்தன. தேன் சிட்டுக்குருவிகளும் பறந்தன.

காலையில் நடைபயிற்சி சென்றபோது திருச்சிராப்பள்ளி மாநகராட்சி சுவரில் பார்த்த வாசகங்கள்

நீ ஜெயிப்பாய்.... இது நிச்சயம்!

“எல்லோரும் என்னைக் கேலி செய்கிறார்கள்
“ என்று வருத்தப்பட்டு எழுதிய இளைஞர்
ஒருவருக்கு, எழுத்தாளர் பாலகுமாரன்
அவர்கள் வழங்கிய அறிவுரை :

1. புத்தகங்களைத் துணை கொள்.
2. உடலுழைப்பை அதிகரி.
3. சமூகம் புறக்கணித்தவற்றைக் கைவிடு.
4. குளிர்ந்த நீரில் குளி.
5. கொஞ்சமாய்ச் சாப்பிடு.
6. தியானம் கைக்கொள்.
7. இரவு உறங்கும் முன் நெடுந்தொலைவு நட.
8. உடுப்பில் வெள்ளை நிறத்தைப் பழக்கமாக்கு.

9. உணவில் கீரை சேர்த்துக் கொள்.
10. எத்தனை வலித்தாலும் அழாதே. சிரி.
11. ஆத்திரம் அகற்று.
12. கேலிக்குப் புன்னகை தா.
13. கோபத்திற்கு மெளனத்தைக் கொடு.
14. நட்புக்கு நட்பு செய்.
15. வேலை சொல்லித் தருபவரிடம் மிகப் பணிவாக இரு.
16. அலட்சியப்படுத்தினால் விலகி நில்.
17. அன்பு செய்தால் நன்றி சொல்.
18. இதமாகப் பேசு.

நீ ஜெயிப்பாய்.... இது நிச்சயம் !
வாழ்க்கையில் உன்னத நிலைக்கு
வருவாய்.

சிவசங்கரி அவர்கள் தன் ஒலிச்
செய்தியில் சொன்ன கதை:

ஒரு தீவிரமான பக்தன் முன்னால்
தோன்றிய கடவுள் "வரம் தருகிறேன்
கேள்" என்றார்.

"எப்போதும் நீங்கள்
என்னுடனேயே இருக்க வேண்டும்"
என்றான் பக்தன். கேட்ட வரத்தைத்
தந்தார் கடவுள்.

பக்தன் முதுமையடைந்து இறந்து
கடவுளை நோக்கிப் போகும்போது
திரும்பிப் பார்க்க..அவனுடைய
கடந்த கால வாழ்க்கையின் பாதை
கண்ணுக்குத் தெரிந்தது.

தன்னுடைய ஒரு ஜோடி காலடித்
தடங்களுக்கு அருகிலேயே கடவுளின்
ஒரு ஜோடி காலடித் தடங்களும்
இணைந்து வந்ததைப் பார்த்து
மகிழ்ந்தவன் முகம் மாறியது.

அவனுடைய கஷ்டமான
காலங்களில் மட்டும் அவனுடைய
காலடிச் சுவடுகள் மட்டும்
இருப்பதையும், கடவுளின் காலடிச்
சுவடுகள் இல்லாததும் அவனுக்கு
வருத்தம் தந்தது.

கடவுளைச் சந்தித்ததும் முதலில்
இதைத்தான் கேட்டான்.

"கொடுத்த வரத்தை நீ
காப்பாற்றவில்லை. என் கஷ்ட
காலங்களில் என்னை விட்டுப்
போய்விட்டாயே.. அப்போது ஏன் நீ
என்னுடன் துணையாக வரவில்லை?"

கடவுள் புன்னகைத்தார்.

"மனிதா.. உன் கஷ்ட காலங்களில்
நீ பார்த்தது என்னுடைய காலடித்
தடங்களைத்தான். அப்போது
உன்னை நான் தூக்கிச் சுமந்தபடி
நடந்தேன்." என்றார்.

கடவுள் சமந்த பாரம்

கடந்த 17 வருடங்களாக தொலைக்காட்சியில் செய்தி வாசித்து வருகிறேன். என்னை நேரில் சந்திப்பவர்கள் எல்லாம் “செய்திகளை தெளிவான உச்சரிப்போடும், கணீரென்று குரலோடும் அழகாக படிக்கிறீர்களே!” என்று சொல்லி பாராட்டும்போது எனக்கு என் அம்மாவின் முகம்தான் நினைவுக்கு வரும்.

அன்றும் அப்படித்தான்... வேனுக்காக நாங்கள் வீட்டு வாசலில் காத்துக் கொண்டிருந்தோம். என்னைப் பார்த்து என் தம்பிகை அசைத்து விளையாடக் கூப்பிட்டான்.

அவனை குவிப்படுத்துவதற்காக வாசல் படிக்கட்டை தாண்டித் தாண்டி விளையாட்டு காட்ட ஆரம்பித்தேன்.

ஸ்கூல் வேன் வாசலில் வந்து நின்று ஹாரன் அடிக்க, அவசர மிகுதியில் நான் துள்ளிக் குதித்தபோது கால்தடுமாறி படிக்கட்டில் விழுந்து விட்டேன்.

முகம் முழுவதும் ரத்தம். எங்கே இருந்து வருகிறது என்று பார்த்தால் என்னுடைய நாக்கு துண்டாகி தொங்கிக் கொண்டிருந்தது.

அம்மா, என்னை தூக்கிக் கொண்டு ஓடி டாக்டரிடம் சென்று காண்பித்தார். பார்த்துவிட்டு டாக்டர் “நாக்கில் தையல் போட முடியாது... கடவுள்தான் காப்பாற்ற வேண்டும்” என்று சொல்லி அப்போதைக்கு ரத்தத்தை நிறுத்தி, வலி தெரியாமல் இருக்க சிறுசிகிச்சை செய்து அனுப்பி விட்டார்.

அதன்பிறகு என் நாக்கு ஒன்று சேர எனக்கு 6 மாத காலங்கள் ஆனது. பேச்சு சுத்தமாக வரவில்லை

கடவுள் அனுப்பிய

தேவதை!

இந்த பாராட்டுக்கெல்லாம் முழுத்தகுதியானவர் என் அம்மாதான்!

அப்போது நான் 3 வயது சுட்டிக் குழந்தை. என் தம்பிக்கு ஒரு வயது. வீட்டில் நாங்கள் இருவரும் துள்ளிக் குதித்து விளையாடிக் கொண்டே இருப்போம்.

மழலையர் பள்ளிக்கு நான் சென்று கொண்டிருந்தேன். காலையில் பள்ளி வேன் வந்து என்னை அழைத்துச் செல்லும்.

திக்குவாய் போல் திணறித்திணறித்தான் பேசவேன்.

வலியோடும் நான் ஏதாவது பேச முற்படும்போது அருகில் இருக்கும் தோழிகள் “ஐய்யய்யோ.. சுஜாதா பேச ஆரம்பித்து விட்டாளே” என்று அலறி அடித்து ஓடுவார்கள்.

என் மனம் மிகுந்த வேதனைப்படும். அப்போது அம்மா என் தலையை ஆறுதலாய் தடவிக் கொடுத்து தன் நெஞ் சோடு அணைத்துக் கொள்வார்.

அதன்பிறகு ஒவ்வொரு நாளும் என்னுடைய அம்மா, ஒவ்வொரு எழுத்தாக சொல்லிக் கொடுத்து உச்சரிக்கச் சொல்வார்.

வார்த்தைகளை உச்சரிப்பதற்கு எனக்கு சிரமமாக இருக்கும். நான் தவறாக உச்சரிக்கும்போது என் அம்மா, அந்த வார்த்தையை நான் சரியாக உச்சரிக்கும் வரை விடமாட்டார். திரும்பத் திரும்ப சொல்லச் சொல்வார்.

எனக்கே கஷ்டமாக இருக்கும். அம்மாமேல் கோபம் வரும். நான் திக்கித்திக்கி பேச ஆரம்பித்தால் கேட்பதற்கு எல்லாருக்கும் பொறுமை இருக்காது.

ஆனால் அம்மா “நீ பேச வந்ததை பேசி முடித்தே ஆக வேண்டும்” என்று கட்டாயப்படுத்தி பேச வைப்பார். இப்படி என் அம்மா சோர்ந்து விடாமல் தொடர்ந்து எனக்கு பொறுமையாக பயிற்சி கொடுத்ததின் விளைவாக, கடவுள் கருணை காட்டி என்னை எல்லாரையும்போல் சரளமாக பேச வைத்தார்.

அன்று என் தாயார் ஊட்டிய தன்னம்பிக்கைதான் இன்று நான் எல்லோரிடமும் நல்ல பெயர் வாங்கக் காரணம். என்னைப்

பொறுத்தவரை இறைவன் எனக்காக அனுப்பிய தேவதைதான் என் அம்மா!”

நான் மணப்பாறையில் 6ம் வகுப்பு படித்துக் கொண்டிருந்தபோது எனது வீட்டிற்கும் பள்ளிக்கும் 5 கி.மீ. தூரம் இருக்கும். நடந்தேபோய் வருவோம்.

என்னுடைய அக்கா 10 ம் வகுப்பு என்பதாலும் அவளுக்கு சைக்கிள் ஓட்டத் தெரியும் என்பதாலும் என் அப்பா அவளுக்கு மட்டும் சைக்கிள் வாங்கிக் கொடுத்திருந்தார்.

10ம் வகுப்பு, அரசு பொதுத்தேர்வுகள் என்பதால் அவளால் என்னை உடன் அழைத்துச் செல்லவோ கூட்டி வரவோ முடியாத சூழ்நிலை. ஏனென்றால் ஸ்பெஷல் கிளாஸ் என்ற பெயரில் அவளின் பள்ளி நேரங்கள் மாறுபடும்.

எனக்கோ மிகவும் ஆசை! ஏக்கம்! என்னால் சைக்கிள் போக முடியலையென்னு...

என் அப்பாவிடம் சென்று “எனக்கும் சைக்கிள் வேண்டும்” என்று கூறினேன்.

உடனே என் அப்பா சிரித்துவிட்டு “நீ முதலில் சைக்கிள் ஓட்டிப் பழகு.. பிறகு வாங்கித் தருகிறேன்” என்று சொன்னார்.

அருகே இருந்த என் அம்மா “என்னங்க... சுஜாதாவ அப்படி நினைக்கறீங்க... அவ நினைச்சா காரியத்தை முடிச்சிட்டுத்தாங்க வருவாள்” என்று உறுதியாகச் சொன்னாங்க.

அந்த ஒரு வார்த்தை அம்மா சொன்ன நாள் சனிக்கிழமை காலை 10 மணி. உடனே அம்மாவிடம் 15 பைசா வாங்கிக் கொண்டு சைக்கிள் வாடகைக்கு எடுத்து ஓட்டிப் பழக ஆரம்பித்தேன்.

யாரும் எனக்கு சொல்லிக் கொடுக்கவில்லை.. என்னுடைய ஓரே லட்சியம் சைக்கிள் ஓட்டிப் பழக வேண்டும்... அவ்வளவுதான்.

“சுஜாதாவால் முடியும்” என்ற அம்மாவின் வார்த்தை, அவ்வளவு மட்டுமே.

மாலை 6 மணி என் அப்பா பேங்கிலிருந்து திரும்பி வரும்போது, நான் சைக்கிள் ஓட்டிக் கொண்டிருந்தேன்... ரொம்ப நாள் பழகியவள்போல மிகவும் சகஜமாக.

அதைப் பார்த்து அப்பாவுக்கு ரொம்ப ஆச்சரியம்! சந்தோஷம்!

“வெரி குட்” என்று மட்டும் சொல்லிவிட்டு போய் விட்டார்.

வழக்கம்போல திங்கட்கிழமை காலை நடந்தே பள்ளிக்குப் போனேன்.

“

நாம் நடந்து
கொள்ளும்முறைதான்
நம் குழந்தைகளுக்கும்
மற்றவர்களுக்கும்
எடுத்துக்காட்டாக இருக்க
வேண்டும்.

”

அன்று மாலை பள்ளி முடிந்து அப்பா வேலை செய்யும் பேங்க் வழியாக தோழி களுடன் நடந்து வந்து கொண்டிருந்தேன்.

பேங்க் வாசலில் என் அப்பா நின்ற கொண்டிருந்தார். அவர் அருகில் புத்தம் புதிய சிகப்ப நிற ஹீரோ லேஊஸ் சைக்கிள்!!!

என்னுடைய சந்தோஷத்திற்கு அளவே இல்லை.

அப்பா காலையில் திருச்சி போய் சைக்கிள் வாங்கிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார் எனக்காக.

என்னைப் பார்த்து சிரித்துவிட்டு “இந்தா... இது உனக்காக வாங்கினேன். உன் அம்மாவுக்குக்கூட தெரியாது. நீயே ஓட்டிக் கொண்டு போய் காட்டு” என்று கூறினார்.

றெக்கை கட்டி பறந்தது சுஜாதாவின் சைக்கிள்!

என் அம்மா எனக்கு அளித்த தன்னம்பிக்கையும் விடா முயற்சியையும் பல சம்பவங்கள் மூலம் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம்.

ஏழைகளுக்கும் இல்லாதவர்களுக்கும் உதவ சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறார். தான் செய்யும் உதவி பிறருக்கு தெரியாமல் செய்ய கற்றுக் கொடுத்திருக்கிறார். உடல் நலிந்தோருக்கு அவர்கள் உடனிருந்து அவர்களுக்கு மனபலமும் உடல் நலமும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறார்.

நாம் நடந்து கொள்ளும்முறைதான் நம் குழந்தைகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் எடுத்துக்காட்டாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைப்பவர்.

தான் இறந்தபிறகும் தன்னால் பிறருக்கு உதவியாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக தன் உடலையும், என் அப்பா வின் உடலையும் தானமாக எழுதி வைத்திருக்கிறார், சென்னை போரூர் மருத்துவமனைக்கு. அதன் சான்றிதழையும் பிரேம் போட்டு வைத்திருக்கிறார்.

அதற்கெல்லாம் ஒரு அசாத்திய துணிவு வேண்டும். அவர் இறந்த பிறகு அந்த துணிவு, அவரின் உடலை மருத்துவமனைக்கு ஒப்படைக்கும் மன வலிமை எனக்கும் என் உடன் பிறந்தோருக்கும் வருமோ வராதோ தெரியாது... காலம்தான் பதில் சொல்லும்.

மழை கடவுளின் மொழி

கார்த்திகா ராஜ்குமார்

இந்த ஜூலை நாட்களில் இங்கு தினம் மழை வந்து குசலம் விசாரித்து விட்டுப் போகிறது. அதுவும் சொல்லி வைத்ததைப் போல மதிய உணவுக்கு கிளம்புகிற எல்லோரையும் பார்க்க விரும்புவது போல அது. பின் ஒரு பத்து பதினைந்து நிமிட தூறலில் திருப்தியடைந்து ஒளிந்து கொள்கிறது. இன்றைக்கும் அப்படி தான் ஆயிற்று.

இங்கு சிமிர்னாவில் வயதானவர்களுக்கான காப்பகத்திற்கு எதிரே ஒரு சிறு புல்வெளியிலான மேட்டுப் பகுதிக்கு முன்பாக ஒரு குடை மேஜை உண்டு. வெய்யில் நாட்களில் அதைச் சுற்றி பாட்டிமார்கள் அமர்ந்து வெய்யிலில் தேநீர் சுவைத்து கதையாடவென்று அமைக்கப்பட்டது அது. அதற்கு வருவதற்கு செங்கல் பாவின நடை பாதையை அமைத்திருந்தோம்.

முன் பக்கமும் பின்பக்கமுமாய் ப்ளம்ஸ் மற்றும் பேரிக்காய் மரங்கள். இவ்வருட தூறல்களில் மரங்கள் பாசிகளாய் படர்ந்திருக்க வித்தியசமாய் சிவந்து போன இலைகள் மரமெங்கும் தூறல்களில் நனைந்து மினுங்கி கிளு கிளுத்துக் கொண்டிருந்தன.

கடந்த சில நாட்களாய் எங்களின் மதிய உணவு இங்கு தான். நின்றும், தூரியும், தொடர்ந்தும், துளித்தும் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் சாரல் அல்லாத சாரல்களைப் பார்த்துக் கொண்டே உணவருந்திக் கொண்டிருந்தாலும் , இப்படி எதையாவது சாப்பிட்டுக் கொண்டும் , தேநீர் அருந்திக் கொண்டும் மழை பார்த்த ஞாபகங்கள் மனதில் நனைந்து நெளிந்தன.

சிமிர்னாவில் முன்பு ஒரு உயர கூரை கொண்ட அறை இருந்தது. இரண்டு மகா பெரிய பிரெஞ்ச் ஜன்னல்கள் கொஞ்சம் குறைய கதவுகளைப் போல. அந்த நாளின் பிரிட்டிஷ் வாசனை கமழும் சூழலின் இன்ன பிற , மெது மெது கம்பளமிருக்கும் மரத்தரையுடனான அந்த அறையில் ஒரு அருமையான அழகு

சிமினி உண்டு. இரவை மயக்கிக் காட்டும் மஞ்சள் உயர விளக்குகள்.. ஆள் புதையும் இருக்கைகளின் இதம். மழை பெய்யும் இரவுகளில் சிமினியில் சுள்ளிகள் தங்க ஜ்வாலைகளாய் எரிய மழைச்சாரல்கள் காட்டும் ஜன்னல்களின் சூழல் உங்களை அலாக்காகத் தூக்கிக் கொண்டு போய் ஏதோ ஆங்கிலப் படத்திற்குள் அமிழ்த்தி விட்டு விடும். மழைஇரவு அந்த சூழலில் செய்யும் மாயா ஜாலமது.

மனதை நனைத்த நனைக்கும் மழைச் சாரல்கள் எழுப்பும் நினைவுகளுக்கு எப்போதுமே பஞ்சமில்லை எனக்கு. மழை கடவுளின் மொழி என்பதில் எப்போதும் எனக்கு நம்பிக்கை உண்டு.

இரண்டு காதுகளிலும் கறுப்புநிறத்தில் சட்டை பொத்தான் அளவில் தோடுகள், கைகள் இரண்டிலும் பல வர்ணங்களில் இறப்பர் வளையங்கள், ஒரு காலில்கூட அப்படி ஒரு இறப்பர் வளையம், இரண்டு நிறங்கள் கலந்த மேல்சட்டை, மண்ணிறத்தில் நீளமான

இன்று நான் அலுவலக விடுப்பு ஆகையால் காலையில் சில அத்தியாவசிய பொருள்களை வாங்குவதற்காக யாழ்ப்பாணம் நகருக்குள் வருகிறேன், சந்திர சந்தியில் இருக்கும் சமிக் கை விளக்கில்

49 வினாடிகள் காத்திருந்து உந்துருளியை முறுக்குகிறேன், மிதமான வேகத்தில் சமிக் கை எல்லையை தாண்டிய உந்துருளி தானாக மெதுவாகி சிறிய விக்கலுடன் நின்றுவிட்டது.

முகத்தில் ஒரு ரவுடித்தனமான பார்வையுடனும் ஒருவித திமிரான வேகத்துடனும் முறையற்றவிதமாக வீதியை கடக்கிறான் அந்த இளைஞன்.

குறுக்கே வந்ததால் தகாத வார்த்தைகளால் திட்டிய இன்னும் இரு இளைஞர்கள் அவனை ஒரு முரட்டு பார்வையுடன் கடந்து செல்கின்றனர்.

நானும் இயங்காத உந்துருளியை இயக்கும் முயற்சியில் உருட்டிக்கொண்டு வருகிறேன், குறுக்கே வேகமாக வந்த இளைஞனை பார்த்ததும் அவனது தோற்றமும், பார்வையும் எனக்கு பயத்தை ஊட்டியது.

ஒரு புன்னகை எனது செல்புட்

கால்சட்டை, எங்கள் யாழ்ப்பாணத்து பேச்சு வழக்கில் சொன்னால் குப்பை ரவுடி என்று சொல்வார்கள் அப்படி ஒரு இளைஞனை இன்று காலை வீதியில் கண்டேன்.

என் உந்துருளி கால்களால் உந்தியே இயக்கத்தை செய்யவேண்டிய கட்டாயத்தில் கிட்டத்தட்ட ஆறு மாதங்களாக இருக்கிறது, அதனை சீர்செய்ய நேரம் ஒதுக்க என்னால் இயலவில்லை.

உந்துருளியை வேகமாக உருட்டாமல் மெதுவாக நகரமுற்பட்டேன் அவன் சைகை செய்தான் என்னை முன்னே போகும்படி, பயத்தோடு பார்த்த எனக்கு அவனின் செய்கை நன்றியுணர்வை வெளிப்படுத்த தோன்றியது, அவனை பார்த்து நன்றியுடன் புன்னகைத்தேன்.

நேராக போனவன் மீண்டும் திரும்பி என்னைப்பார்த்தான் போனதைவிட வேகமாக என்னை நோக்கி வந்தான் "அக்கா.. என்ன மோட்டார் சைக்கிள் ஸ்டார்ட் ஆகுதில்லையா, பெற்றோல் இல்லையா என்று கேட்டான்" தெரியவில்லை தம்பி திடீர் என்று நின்றுவிட்டது என்றேன் (மனதுக்குள் பயமாக இருந்தது, ஆவா குழுவாக இருப்பானோ என்று) இருந்தாலும் அவனது செயல் எனக்கு உதவுவது மட்டும்தான் என்பதை அவன் பார்வையும், அசைவுகளும் எனக்கு தெளிவாக காட்டின.

அவன் கண்ணில் தெரிந்த கருணை என் உடன் பிறந்த சகோதரனாக அவனை காட்டியது.

பக்குவமாக உந்துருளியை பார்த்தான் "கார்ப்றேட்டர் ஆணிகள் இரண்டும் விழுந்து விட்டது அக்கா அதுதான் இயங்கவில்லை என்றான்" எங்கோ ஓடிச்சென்று இரண்டு 10 ஆம் நம்பர் ஆணிகள் வாங்கிவந்தான் பெட்டிக்குள் இருந்த ஆயுதங்களை பயன்படுத்தி பூடிவிட்டான், ஸ்டார்ட் செய்தான் உந்துருளி சீராக இயங்கியது மீண்டும் புன்னகையுடன் நன்றி

கூறினேன், "பரவாயில்லை அக்கா முதலில் மோட்டர் சயிக்கிளைக் கொண்டுபோய் பட்டரி மாற்றி திருத்துங்கோ" என்றான் நன்றியோடு உந்துருளியை இயக்கினேன் வீடு வரும் வரையும் அந்த இளைஞன் தோற்றமும் அதற்கு சற்றும் பொருந்தாத உதவும் மனப்பாங்கும் நினைவில் இருந்து மாறவில்லை.

ஓன்றை மட்டும் புரிந்து கொண்டேன் சமூகத்தில் பொல்லாதவர்களை உருவாக்குவது நாம்தான், அவர்கள் பொல்லாதவர்கள் என்று ஒதுக்கி வைப்பதால் பொல்லாதவர்களாகவே அவர்கள் வாழ்ந்து முடிக்கிறார்கள்.

அவனை மதித்து நான் செய்த புன்னகை அவனை எனக்கு உதவ தூண்டியதை மறுக்கவே முடியாது.

சிலரை ரவுடிகளாக நாமே உருவாக்குகிறோம். ஒரு புன்னகை எவ்வளவு பெறுமதியானது, அதை தகுந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவிக்க தவறிவிடுவதால் நாமும் சிறுமைப்பட்டு மற்றவர்களையும் சிறுமைப்படுத்துகின்றோம்.

தவறு செய்யாதவர்கள் இந்த உலகில் யார் இருக்கிறார்கள். எம் செயற்பாடுகள் அவர்களை திருத்தும், நம் நன்றி உணர்வுகள் மற்றவரை இன்னமும் மெருகேற்றும்.

ஒரு புன்னகை எவ்வளவு பெறுமதியானது, அதை தகுந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவிக்க தவறிவிடுவதால் நாமும் சிறுமைப்பட்டு மற்றவர்களையும் சிறுமைப்படுத்துகின்றோம்.

பெண்களின் மறுபக்கம்

உமாமகேஸ்வரி ஸ்கந்தவேள்

பாராட்டுகள் பாராமுகமாகும்போது
பார்வைகள் இலாபம் .. நஷ்டம்.. பார்கின்றன.....!!!

விமர்சனங்கள் விழிகளின் முன்னிலையில்
அரங்கேறுவதில் தானே.... நியாயம் இருக்கிறது !!!

முகத்தை கண்ணாடியில் பார்த்து பெருமைபடுவதைவிட
முகவரிகளை முதுகில் தைத்து
முன்னுரை எழுதலாமே ..!

இந்த சமூகத்தில்...
முதல் பக்கத்தை தொலைத்துவிட்டுதானே ..
மறுபக்கத்தை தேடியே ஓடுகிறார்கள்...
மனிதர்கள்!!!

ஓவ்வொரு பக்கமும் கவனமாய்த்தான் புரட்டினேன்....

முதல் பக்கத்திலிருந்த முன்னுரையை படிக்காமல்...
அச்சம் துளியுமில்லாமல்தான் அச்சுக்கும் ஏற்றினேன்

கடைசி பக்கத்திலிருந்த முடிவுரையை படிக்காமல் ,
ஓவ்வொரு பக்கங்களிலும் என் ஏக்கத்தை வடித்தேன்
எழுதி முடித்தவுடன் என் தூக்கத்தை தொலைத்தேன் ...!!!

வண்ணங்கள் இல்லாமலே வானவில் தீட்டினேன் ..
கண்ணீர் மழையில் அது கரைந்தே போனது ..!

மர்மங்கள் இல்லாமல் மனதை காட்டினேன் ..
மனிதர்கள் பிழையில் அது மாயமானது ...!

காரணம் தெரியாமலே தோரணம் கட்டினேன்
அர்த்தம் புரியாமலே அகராதியும் எழுதினேன்.. ..

இறுதியில் ...
புத்தகம் எழுதாமலே ...
என் மறுபக்கத்தை தொலைத்துவிட்டேன்...
பெண் எனும் நான்!!!

மறுபக்கம் ஒவ்வொன்றாக உதிர்ந்தது...
பெண்ணின் உரிமை பெண்ணிடம் இல்லையே!!!

அமீரகத்தில் கொரோனா காலம்

“ஏனெனவாய்ப் பார்த்தன
என்வீட்டுக் கூண்டுக் கிளிகள்,
இளக்காரமாய் நீந்தின
என்வீட்டுத் தொட்டி மீன்கள்,
எகத்தாளமாய் கிளை அசைத்தது
நான் வளர்க்கும் மாடித் தோட்டத்து மரங்கள்”

இதெல்லாம்...இதெல்லாம்...

கொரோனா என்னும் கொடூர ராட்சச னால்,
லாக்கடவன் என்னும் வீட்டுச் சிறைக்குள்
நாங்கள் வீழ்ந்த பொழுதுகளில் நடந்தது.

2019 நவம்பரில் அரசல் புரசலாக,
ஆங்காங்கே ஒரு சாதாரண செய்தி
போல்தான் கேள்விப்பட்டுக் கொண்டிருந்
தோம். டிசம்பரில் இன்னும் சற்றுக்
கூடுதலாக மனதிற்குள் ஒரு நடுக்கத்தை
உருவாக்கியது. நிறைய வைரஸ்கள் கடந்து
போய்க் கொண்டிருந்தது போல் “இதுவும் கடந்து
போகும்” என்று சிறிது மெத்தனமாக இருந்தது
நாங்கள் மட்டுமல்ல, உலகில் உள்ள எல்லா
மக்களும், எல்லா நாட்டு அரசாங்கமும்தான்.

கொத்துக் கொத்தாக மனித உயிர்களை அள்ளிக் கொண்டு போவதைக் கேள்விப்பட்டபோது கூட விரைவில் ஒழித்துவிடுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு அன்றாட வாழ்க்கை இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. ஜனவரியில் மருந்து கிடைத்துவிடுமாம் என்ற புரளிகள் சிறிது நம்பிக்கை கொடுத்தது.

2020 புதுவருடம் பிறந்தது. ஆனந்தமாய் வரவேற்றோம். ஒரு பக்கம் ஒழிந்துவிடும் கொரோனா என்ற மகிழ்ச்சியும் கலந்திருந்தது. ஜனவரி, பிப்ரவரிகளில்

ஒவ்வொரு நாடாகப் பயணத்தைத் தொடர்ந்திருந்ததே ஒழிய அழியவில்லை கொரோனா. மார்ச் முதல்நாள் அமீரகத்தில் வைரஸ் கிருமிகள் ஊடுருவியது, பலர் பாதிக்கப்பட்டனர், சிலர் பலியாகினர்.

மார்ச் 5 முழு ஆண்டுத் தேர்வு பரிட்சைகள் ரத்து செய்யப்பட்டன. பள்ளிகள் மூடப்பட்டன. விமானங்கள் பறப்பதை நிறுத்தித் தரையில் தங்கின. கப்பல்களுக்கு கடிவாளம்போட்டு கரையில் கட்டப்பட்டது. தொழில் வளாகங்களைத் திறக்கக் கூடாது.

அன்றாடத் தேவைகளுக்கான அங்காடிகள், மருந்துக் கடைகள் தவிர!

கட்டாயமாக அனைவரும் வீடுகளில் மட்டுமே இருக்க வேண்டும். வேலைக்குப் போன பெற்றோர்களுக்கெல்லாம் தங்கள் குழந்தைகளோடு தங்கியிருக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. “பிசி பிசி” என வாழ்ந்த பிசினஸ் மேன்களுக்குத் தன் மனைவி, குழந்தைகளின் அன்பையும், அரவணைப்புகளையும், அதில் கிடைக்கும் இன்பங்களையும் அறிந்து கொள்ள ஒரு நல்ல தருணமாக இருந்தது.

இரவு 10 மணி முதல் காலை 6 மணிவரை யாரும் வெளியே வருவதற்கு அனுமதியில்லை.

நாடு முழுவதும் வாகனங்களிலிருந்து மருந்து தெளித்தார்கள். இரவு பகலாக மருத்துவமனைகள் இயங்கின. தன்நாட்டை நம்பி வந்த மக்களுக்கு முழு பாதுகாப்புக் கொடுத்தார்கள் நாட்டை ஆளும் தலைவர்கள். விசா புதுப்பித்தல்களை நீட்டித்துக் கொடுத்தார்கள்.

சுற்றுலா, விசிட் போன்ற விசாக்களில் இருப்பவர்களுக்கு அபராதக் கட்டணமின்றி இங்கு தங்குவதற்கு அனுமதியளித்தார்கள்.

விரைவில் கொரோனா அழிய வேண்டுமே என்ற பிரார்த்தனைகளும் வீட்டிலிருந்த படிதான் நடந்து கொண்டிருந்தது. காரணம் வழிபாட்டுத் தலங்கள் அடைபட்டுக் கிடக்கின்றனவே...!

தினமும் பாதிப்புகள் எங்கெங்கோ நடந்து கொண்டிருந்ததை கேள்விப்பட்டு மனம் வேதனையில் வெம்பிக் கொண்டிருந்த வேளையில், ஒரு தொலைபேசி அழைப்பு வந்தது.

என் மாணவியின் அம்மா அழைத்திருந்தார். தஞ்சாவூர்க்காரர்கள். நம் ஊர் மாணவி என்பதால் குடும்ப நண்பர்களாகிவிட்டனர்.

போனில் அவர் சொன்னது கணவருக்கு உடல்நிலை சரியில்லை என்ற விவரத்தை சாதாரணமாக ஆறுதல் சொல்லி போனை வைத்தேன். இரண்டுநாள் கழித்து எப்படி இருக்கிறார் என்று கேட்பதற்காக அழைத்தேன். போனை எடுத்தவரிடமிருந்து அமுகுரல்தான் முதலில் கேட்டேன். என்ன நடந்ததென்று பொறுமையாக சொல்லுங்கள் என்றேன். அவருக்கு சிஷீஸ் வீபீ 19 ஜீஷீஊவீஸ் வீஸ்மீ ஆகியுள்ளது என்றார்.

கேட்டதும் அதிர்ந்து போனேன். முதன்முதலாக ஜீஷீஊவீஸ் வீஸ்மீ என்ற வார்த்தை கேட்டு அழுதது இந்த கொரோனா என்ற கொலைகார வைரஸுக்காகத்தான் இருக்கும். நீங்க எல்லாம் எப்படி இருக்கீங்க? என்று உணர்ச்சியே இல்லாத குரலில் கேட்டேன். குடும்பத்தினருக்கும் டெஸ்ட் எடுத்ததில் எங்களுக்கெல்லாம் ஸீமீரீணீமீ வீஸ்மீ ஆகிவிட்டது டீச்சர். அவரை யாரும் பார்க்க அனுமதி இல்லையாம். குழந்தைகள் அப்பா எப்போ வருவாங்கம்மா? என்று அழுது கொண்டு சாப்பிடமாட்டேன்கிறாங்க. சின்னவனுக்கு அவர்தான் சோறு ஊட்டுவார்.

ஒன்னரை வயது மகன் ஊட்டுவதற்குத் தகப்பன் வருவார் என்ற நம்பிக்கையில் தட்டை எடுத்துக் கொண்டு அப்பாவைத்

தேடுகிறான் டீச்சர். ஐந்தாம் வகுப்புப் படிக்கும் எனது மாணவி, தந்தை விரைவில் வருவதற்காக நோன்பிருக்கிறாள், என்று தேம்பலுடன் சொல்லி முடித்தார்கள்.

அழுவேண்டாம் சாப்பாடு எடுத்துக் கொண்டு வருகிறேன், நலமுடன் விரைவில் வந்துவிடுவார் என்றேன். இல்லை டீச்சர், எங்கள் வீட்டிற்கு யாரும் வரக் கூடாதாம். நாங்களும் எங்கும் போகக்கூடாதாம் என்றதும், என்ன ஒரு அநியாய சூழ்நிலை இதுவென்று நொந்து

மாய்ந்து போனது என்மனம். நிறைய வெள்ளிக் கிழமைகள் அவர்களோடு கழிந்திருந்தது. பலஇடங்களுக்கு சென்றிருக்கிறோம். எங்கெங்கோ, யார் யாரையோ பலி வாங்கியபோதே கலங்கியது நெஞ்சம்.

இப்படியொரு நெருங்கிய குடும்பத்தில் என்றபோது தாங்கிக் கொள்ளவே முடியவில்லை.

கொஞ்சம் முன்னேற்றம் தெரிகிறது என்று மருத்துவமனையிலிந்து போன் வந்ததாகச் சொன்னார் அந்தப் பெண். இரண்டுநாள் கழித்து, பத்துநாளில் வீட்டுக்கு அனுப்பிவிடுவோம் என்றார்களாம். உடனே என் மாணவி இந்தத் தேதியில் அப்பா வந்துவிடுவார்

“
தற்போது அமீரகம்
இயல்பு நிலைக்குத்
திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறது.
அரசாங்கத்தின்
அறிவுரைகளை மக்கள்
நன்றாக பின்பற்றுகிறார்கள்.”

என்று காலண்டரில் குறித்து வைத்துக் கொள்வாள். மீண்டும் மூச்சுத் திணறல் ஏற்பட்டுள்ளது. இன்னும் ஒருவாரம் கழித்து சொல்கிறோம் என்ற செய்திவரும். இப்படியாக ஒரு மாதம் கழித்து அதிகாலையில் அவருக்கு மூச்சுத் திணறல் ஏற்பட்டு இறந்துவிட்டார் என்ற செய்தியும், மெசேஜலும் இடியாக இறங்கியது. கேட்ட எங்களின் நிலையை எழுதி விளக்க முடியாமல் தவிக்கிறேன்நான். மே மாதம் தொடங்கி ஜூன் மாதத்திற்குள் எல்லாம் நடந்து முடிந்து போனது.

அவர் உடலைப் பார்க்க யாருக்கும் அனுமதியில்லை. மனைவி மட்டும் தூரத்திலிருந்து 3 நிமிடம் பார்க்கலாம். முகத்தைக் காண்பித்து உடனே மூடி எடுத்துச் சென்றுவிட்டார்களாம். கொரோனா காலத்தில் குடும்பத்தோடு கூடியிருந்தது ஒருபக்கம் சுகம்தான் என்றாலும் மனதில் அதன் பாதிப்புகள் நிரம்பி இருந்ததால் சுகத்தை முழுமையாக

அனுபவிக்க முடியவில்லை. கண்ணுக்கு முன் அன்பாக வாழ்ந்த குடும்பம் இப்படி குலைந்து போனது.

சுனாமியிலும், தூறாவளியிலும், நிலநடுக்கத்திலும் குறிப்பிட்ட பகுதிகள் பாதிப்படைந்தது. உலகமக்களெல்லோரும் உதவிக்கரம் கொடுத்தோம். உலகத்தையே சுற்றிவளைத்து சுற்றுலாக் காண்பதுபோல், உயிர்களை இழுத்துக் கொண்டு உலாவரும் கொரோனா ஒழிந்து போகும் நாள் விரைவில் வரவேண்டும்.

வெளியில் செல்லும் போது சுதந்திரமாக சுவாசிக்க வேண்டும்.

தற்போது அமீரகம் இயல்பு நிலைக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் அறிவுரைகளை மக்கள் நன்றாக பின்பற்றுகிறார்கள். நாங்கள் வேண்டுவதெல்லாம்...

“அள்ளியது போதும் உயிர்களை அழிந்துவிடு கொரோனா, பொறுக்கியது போதும் மனிதர்களை புறப்பட்டுவிடு கொரோனா,

எங்களை லாக்டவுன் செய்துவிட்டு நீமட்டும் சுதந்திரமாகச் சுற்றுவது ஏன்? உனக்காகப்பலமுறை கைகழுவுகிறோம்! ஒருமுறை எங்களை கைகழுவிவிட்டுப் போயேன்?”

“வந்தது மருந்து, ஒழிந்தது கொரோனா” என்னும் அழகிய செய்தி விரைவில் நாம் கேட்கும் நாள் வரவேண்டும். மேலும் இதுபோன்ற உயிர்க் கொல்லிகள் தாக்காமல் இறைவன் நம்மைக் காக்க வேண்டும் என்ற பிரார்த்தனைகளோடு விடை பெறுகிறேன்.

G.D. CONSTRUCTIONS

Your Dreams Our Promise

On Going Project

PEARL ENCLAVE

Nethaji Street, Pammal

Some of The Completed Projects

SILVER STONE ENCLAVE

Phase I

Phase II

Anna Salai Main Road, Pammal

AMAZE ENCLAVE

Nalla Thambi Road, Pammal

GOLDEN ENCLAVE

Nalla Thambi Road, Pammal

Our Motto

1. Choosing Of Best Site Location
2. Building Construction Executing as per Professional Guidance
3. Full filling of Basic Vasthu Complaint
4. Quality Materials used for construction
5. Affordable Price

Door No.A-9, Nalla Thambi Road, Anna Nagar, Pammal, Chennai - 600 0075,

Email : gdconstructions2011@hotmail.com Mob : 99416 46299

Happy Diwali

Wishing you and your family a very Happy and Prosperous Diwali... May we all grow together and touch new heights of success in this coming year with our hard work and dedication.

Mrs. Uma Shankari

Managing Director

Lucky Star Computers LLC

Al Ain Centre, Mankhool, Bur Dubai, Dubai,

Landmark : Opp Jumbo Show Room,

P.O.Box: 43675, Dubai

Email:- shankari@luckystardubai.com

Ph. + 971 4 3514445 | + 971 4 3522245

www.luckystardubai.com